

Na str. 1, 2, 3 i 4
zamieszczamy projekt
dyrektyw XIX Zjazdu
WKP (b) w sprawie
piątego 5-cioletniego
planu rozwoju ZSRR
na lata 1951-1955

DZIENNIK ŁÓDZKI

CZY
TEL
NIK

Rok VIII Nr 200 (2516)

Łódź, czwartek 21 sierpnia 1952 r.

Plenum Komitetu Centralnego WKP (b) postanowiło zwołać 5 października 1952 r. XIX Zjazd WKP (b)

MOSKWA. W DNIU 20 BM. W DZIENNIKU „PRAWDA“ OPUBLIKOWANY ZOSTAŁ NASTĘPUJĄCY KOMUNIKAT.

Do wiadomości wszystkich organizacji WKP (b).

W tych dniach odbyło się w Moskwie Plenum Komitetu Centralnego WKP (b).

Komitet Centralny WKP (b) postanowił zwołać 5 października 1952 roku kolejny XIX Zjazd WKP (b).

Porządek dzienny XIX Zjazdu WKP (b):

1 Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP (b) — referuje sekretarz KC tow. Malenkow G. M.

2 Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP (b) — referuje przewodniczący Komisji Rewizyjnej tow. Moskato P. G.

3 Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955 — referuje przewodniczący Państwowej Komisji Planowania tow. Saburow M. Z.

4 Zmiany w statucie WKP (b) — referuje sekretarz KC tow. Chruszczow N. S.

5 Wybory centralnych organów partii. Norma przedstawicielstwa i tryb wyborów delegatów na zjazd:

1 Jeden delegat z głosem rozstrzygającym na 5 tysięcy członków partii;

2 Jeden delegat z głosem doradczym na 5 tysięcy kandydatów na członków partii.

3 Delegaci na XIX Zjazd Partii wybierani są zgodnie ze statutem partii, w zamkniętym (tajnym) głosowaniu.

4 Delegaci z ramienia organizacji partyjnych RFSRR wybierani są na partyjnych konferencjach obwodów, krajów i republik autonomicznych. W innych republikach związkowych delegaci wybierani są na obwodowych konferencjach partyjnych lub na zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych — według uznania KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych.

5 Komunistei należący do organizacji partyjnych armii radzieckiej, marynarki wojennej i oddziałów ochrony pogranicza Ministerstwa Bezpieczeństwa Państwowego wybierają delegatów na XIX Zjazd Partii razem z pozostałymi organizacjami partyjnymi na obwodowych, krajowych konferencjach partyjnych lub na zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych.

nistycznych Partii Republik Związkowych.

SEKRETARZ KC WKP (b)

J. STALIN

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP (b) w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

MOSKWA. „PRAWDA“ OPUBLIKOWAŁA DNIA 20.VIII BR. NASTĘPUJĄCY PROJEKT DYREKTYW XIX ZJAZDU WKP (b) W SPRAWIE PIĄTEGO PIĘCIOLETNIEGO PLANU ROZWOJU ZSRR NA LATA 1951-1955.

(Projekt KC WKP (b))

Dyrektywy XIX Zjazdu WKP (b) w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

Pomyślne wykonanie czwartego planu pięcioletniego umożliwi przyjęcie nowego planu pięcioletniego, zapewniającego dalszy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, wzrost dobrobytu, ochrony zdrowia i kulturalnego poziomu narodu.

Zgodnie z tym XIX Zjazd

bliznieniu o 32 proc., stali o 42 proc., walcówki — nie mniej niż 2 razy, koksu o 80 proc. i rudy żelaza — 3 razy.

Na równi z rozwojem hutnictwa żelaza w okręgach południowych, na Uralu, w Syberii, w centralnej i południowo-zachodniej części kraju zapewnić dalszy rozwój przemysłu hutniczego w rejonach Zakaukazia.

Przewidzieć rozwój produkcji metali żelaznych w systemie przemysłu miejscowego przez budowę niedużych przetwórczych przedsiębiorstw hutniczych.

5 Znacznie rozszerzyć produkcję metali nieżelaznych, w ciągu 5-lecia zwiększyć produkcję w przybliżeniu w następujących rozmiarach: miedzi rafinowanej o 90 proc., ołowiu — 2,7 raza, aluminium — nie mniej niż 2,6 raza, cynku — 2,5 raza, niklu o 53 procent i cynu o 80 proc.

Zmechanizować roboty górnicze i pracochłonne, zautomatyzować i zintensyfikować procesy produkcji, zwiększyć kompleksowe wydobywanie metali z rud, zapewnić dalszy wzrost produkcji metali najwyższych gatunków, znacznie rozszerzyć i usprawnić wykorzystywanie mocy czynnych przedsiębiorstw i budować nowe przedsiębiorstwa.

6 W dziedzinie elektryfikacji zapewnić wysokie tempo przyrostu mocy elektrowni w celu pełniejszego zaspokojenia rosnących potrzeb gospodarki narodowej oraz potrzeb bytowych ludności na energię elektryczną oraz w celu zwiększenia rezerwy w systemach energetycznych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia łączną moc elektrowni w przybliżeniu dwukrotnie, a elektrowni wodnych — trzykrotnie, zapewniając w zakresie elektrowni ciepłych przede wszystkim rozbudowę czynnych przedsiębiorstw. Oddać do użytku wielkie elektrownie wodne, w tym elektrownie Kujbyszewską o mocy 2.100 tys. kw. oraz elektrownię Kamenską, Gorkowską, Mingceaurską, Ust-Kamienogorską i inne o łącznej mocy 1.916 tys. kw. zbudować i oddać do użytku linię wysokiego napięcia Kujbyszew—Moskwa.

Rozwijać budowę Stalingradzkiej i Kachowskiej elektrowni wodnej, rozpocząć budowę nowych wielkich elektrowni wodnych: Czeboksarskiej na Woldze, Wotkińskiej na Kamie, Buchtarmińskiej na Irtyżu i szeregu innych.

Rozpocząć prace nad wykorzystaniem zasobów energetycznych rzeki Angary w celu rozbudowy na bazie taniej energii elektrycznej i miejscowych źródeł surowców — przez myśl aluminium, chemicznego, górnictwa i innych gałęzi przemysłu.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Przełomowe dni najmłodszego miasta W Nowej Hucie przystąpiono do budowy wielkich pieców

WARSZAWA (PAP). W historii Nowej Huty nastąpił nowy, decydujący etap. Rozpoczęła się budowa wielkich pieców.

Jest to niezmiernie trudne i poważne zadanie, wymagające wykonania m. in. potężnego wyposażenia pomocniczego dla każdego z pieców. Wielkie piece w Nowej Hucie będą największym tego rodzaju obiektem w kraju i jednym z najnowocześniejszych wyposażonych w Europie. Projekty ich budowy i wyposażenia opracowali konstruktorzy kombinatów hutniczych w Magnitogorsku, Krzywym Rogu, Zaporozżu i innych.

Do budowy pieców stanęły ekipy wysokokwalifikowanych fachowców. M. in. rozpoczęła tu pracę brygada spawaczy Czesława Langwierskiego. Budowa wielkich pieców to tylko jeden z licznych fragmentów prac przy wznoszeniu huty — giganta. Tuż obok wyrastają konstrukcje potężnej siłowni — serca kombinatu.

Świeże wykopy znaczą powstające budynki aglomerowni oraz pierwszych baterii koksowniczych.

Poważnie zaawansowane są

prace przy budowie rejonu wytwórni materiałów ogniotrwałych. Oprócz rejonu siłowni, aglomerowni i koksowni w budowie znajduje się stalownia. Przeprowadza się rozbudowę wytwórni prefabrykatów.

Ogółem spośród kilkuset obiektów Nowej Huty ponad połowa jest już w budowie.

Fabryka kwasu siarkowego rozpoczyna czwarty rok Planu 6-letniego

WARSZAWA. Załoga fabryki kwasu siarkowego położonej w woj. kieleckim zameldowała ostatnio o wykonaniu zadań trzech lat Planu 6-letniego.

O stałych sukcesach zakładów świadczy fakt zdobycia we

współzawodnictwie międzynarodowym po raz trzeci standardu przechodniego Zw. Zaw. Prac. Przemysłu Chemicznego. Sukces zakładów jest tym cenniejszy, że fabryka pracuje na staroć maszynach i aparaturach, a mimo to potrafiła podnieść produkcję kwasu siarkowego dwukrotnie w stosunku do okresu przedwojennego. Obecnie na 5 miesięcy przed terminem wykonała ona zadania 3 roku Planu 6-letniego.

Polacy rewelacją olimpiady szachowej

HELSINKI. W dalszym ciągu trwającej w Helsinkach olimpiady szachowej drużyna polska odniosła jeszcze jedno zwycięstwo. Szachiści Polacy zwyciężyli tym razem Holandię 2,5:1,5.

Po tym zwycięstwie nad rozstawioną drużyną Holandii i niedzielnym remisie z kandydatem na wicemistrza świata USA Polacy stali się rewelacją olimpiady.

SIATKARZE POLSCY PRZEGRYWAJĄ Z BULGARIĄ

MOSKWA. — W środę, 20 bm. w czwartym dniu mistrzostwa świata w siatkówce, siatkarze polscy grali z Bułgarią.

Zawodnicy nasi zagrali poniżej swego normalnego poziomu i mimo ambitnej obrony przegrali 3:0. Tak więc spotkanie zakończyło się zwycięstwem Bułgarii 3:0.

Po czterech dniach w tabeli rozgrywek drużyn kobiecych prowadzi Polska i Czechosłowacja, które mają po dwóch spotkaniach z pkt. przed Rumunią — 1 pkt. Siatkarki ZSRR rozegrają jutro pierwsze spotkanie.

W III rocznicę uchwalenia konstytucji Węgierskiej Republ. Ludowej

WARSZAWA. — W dniu 20 bm. — w trzecią rocznicę uchwalenia konstytucji Węgierskiej Republiki Ludowej — poseł Węgierskiej Republiki Ludowej p. Lajos Dranos wygłosił przygłoszenie w salonach poselskich.

W przyjęciu udział wzięli członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie rządu oraz przedstawiciele stronnictw politycznych i Wojska Polskiego, organizacji masowych.

Przyjęcie upłynęło w serdecznej atmosferze.

Obroncy Pokoju z Francji i Belgii przyjeżdżają do Łodzi

Dziś o godz. 10,27 przyjeżdża do Łodzi na Dworzec Kałiski 25 osobowa grupa delegatów ruchu obrońców pokoju z Francji i Belgii. Wśród delegatów znajdują się również księża.

Goście francuscy i belgijscy zwiedzą kombinat piotrkowski, urządzenia socjalne huty „Hortensja” i in., a po południu — Bałuty.

Wieczorem ok. godz. 18 w Domach Akademickich przy ul. Bystrzyckiej nastąpi spotkanie delegatów ruchu obrońców pokoju z młodzieżą łódzką.

PROJEKT DYREKTYW XIX ZJAZDU WKP (b) w sprawie piętego 5-cioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

Dalszy ciąg ze str. 1

W celu poważnego polepszenia zaopatrzenia w energię elektryczną Południa, Uralu i Zagłębia Kuznieckiego zapewnić znaczny wzrost mocy ciepłych elektrowni rejonowych i fabrycznych w tych okęgach. Dla zapewnienia zaopatrzenia w energię elektryczną miast i rejonów, równocześnie z budową wielkich elektrowni — budować nieduże oraz średnie elektrownie.

W związku z zadaniami dalszej industrializacji zapewnić 2—2,5-krotny wzrost produkcji energii elektrycznej w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR. Zbudować Narwską elektrownię wodną, Ryską elektrownię ciepłą oraz wzmocnić tempo budowy Kauskiej elektrowni wodnej.

Zapewnić budowę elektrowni ciepłych i sieci centralnego ogrzewania dzielnicowego w celu urzeczywistnienia zakrojonej na szeroką skalę cieplifikacji miast i przedsiębiorstw przemysłowych.

Stosować na szeroką skalę automatyzację procesów produkcyjnych elektrowni. Zakończyć całkowitą automatyzację rejonowych elektrowni wodnych oraz przystąpić do wprowadzania telemechanizacji w systemach energetycznych.

7 Zapewnić wysokie tempo rozwoju przemysłu naftowego. Przewidzieć dalszy rozwój wydobycia ropy naftowej z pól naftowych położonych na dnie morza.

Zgodnie z zaplanowanym wzrostem wydobycia ropy naftowej, zapewnić rozwój przemysłu rafineryjnego, przybliżając rafinerię nafty do okęgów zapotrzebowania przetworów ropy naftowej.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia moc rafinerii w zakresie pierwotnej przeróbki nafty w przybliżeniu dwa razy, a w zakresie krakowania surowca — 2,7 raza, przewidując znaczne pogłębienie przeróbki nafty i zwiększenie procentu jasnych produktów naftowych zarówno w istniejących, jak i w oddawanych do użytku nowych rafineriach nafty.

Rozwinąć produkcję sztucznego paliwa płynnego.

Znacznie zwiększyć budowę i uruchomienie głównych rurociągów naftowych oraz zbiorników dla magazynowania ropy naftowej i produktów naftowych.

8 Zapewnić dalszy rozwój przemysłu gazowego. Zwiększyć w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 80 proc. wydobycie gazu ziemnego i gazu wydobywającego się przy eksploatacji złóż naftowych oraz produkcji gazu z węgla i łupków. Rozszerzyć używanie gazu dla potrzeb bytowych, stosowanie go jako paliwa dla samochodów oraz otrzymywanie z gazu przetworów chemicznych.

Zwiększyć produkcję gazu sztucznego z łupków w Estońskiej SRR w przybliżeniu 2,2 raza oraz zakończyć budowę i oddać do użytku gazociąg Kochila—Jarve—Tallin.

9 W przemyśle węglowym przewidzieć szybki wzrost wydobycia węgla koksującego, zwiększając w ciągu 5-lecia wydobycie takiego węgla co najmniej o 50 proc.

Podnieść jakość węgla, znacznie rozszerzając jego wzbogacanie i brykietowanie; zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wzbogacania węgla — w przybliżeniu 2,7 raza. Systematycznie ulepszać metody eksploatacji złóż węgla. Na szerszą skalę stosować najnowocześniejsze maszyny i mechanizmy górnicze dla kompleksowej mechanizacji, dalszej technicznej modernizacji przemysłu węglowego i zapewnienia wzrostu wydajności pracy. Wszelkierne rozwinąć mechanizację najbardziej pracochłonnych procesów wydobycia węgla, a zwłaszcza ładowania węgla na ścianie, ładowania węgla i innych kopalni w toku robót przygotowawczych oraz szerzej stosować zmechanizowane sposoby obudowy wyrobisk.

Zwiększyć w porównaniu z czwartą 5-latką moc produkcyjną kopalń węglowych w przybliżeniu o 30 proc.

Zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wydobycia torfu o 27 proc. oraz przewidzieć dalszy rozwój wydobycia miejscowych pokładów węgla; zwiększyć produkcję łupków 2,3 raza, zwłaszcza w Estońskiej SRR. Na bazie rozwoju przemysłu łupkowo-chemicznego zwiększyć w Estońskiej SRR w ciągu 5-lecia produkcję sztucznego paliwa płynnego w przybliżeniu o 80 proc.

10 Przewidzieć wysokie tempo rozwoju przemysłu budowy maszyn jako podsta wy nowego potężnego postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej ZSRR. Zwiększyć produkcję przemysłu budowy maszyn i obróbki metali w ciągu 5-lecia w przybliżeniu dwukrotnie.

Uważać za szczególnie ważne zadanie w przemyśle budowy maszyn całkowite wyposażenie w sprzęt elektrowni przedsiębiorstw hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, budowy rafinerii naftowych i fabryk sztucznego paliwa płynnego. Rozwinąć w niezbędnej ilości produkcję turbin hydraulicznych, parowych, generatorów, aparatury wysokiego napięcia i różnych przyrządów sterujących dla wielkich elektrowni wodnych i ciepłych, dla hut, rafinerii nafty i innych zakładów przemysłowych, wielkich obrabiarek oraz urządzeń kowalskich i pras.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia produkcję urządzeń dla walcowni przeszło dwukrotnie, obrabiarek o zwiększonej precyzji w przybliżeniu dwukrotnie, ciężkich maszyn kowalskich i pras — 8-krotnie, przyrządów sterujących i kontrolnych w przybliżeniu 2,7 raza. Określić wzrost produkcji urządzeń przemysłu chemicznego w ciągu 5-lecia w przybliżeniu na 3,3

raza. Znacznie zwiększyć produkcję wielotonowych samochodów dieslowych oraz samochodów o napędzie gazowym.

Zwiększyć w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 produkcję statków towarowych oraz tankowców dla marynarki w przybliżeniu 2,9 raza, rzecznych statków pasażerskich — 2,6 raza oraz statków dla floty rybackiej 3,8 raza.

Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowy maszyn: przemysłu budowy statków, budowy turbin i obrabiarek — w Litewskiej SRR; budowy maszyn elektrycznych, obrabiarek i statków — w Łotewskiej SRR; budowy statków i maszyn elektrycznych — w Estońskiej SRR.

Zapewnić znaczny wzrost produkcji urządzeń dźwigowo-transportowych, maszyn dla mechanizacji robót pracochłonnych, kompletnych urządzeń dla produkcji materiałów budowlanych i urządzeń zautomatyzowanych dla poszczególnych gałęzi przemysłu lekkiego i spożywczego.

Zwiększyć produkcję nowych maszyn tkackich.

Rozwinąć produkcję wysokowydajnych maszyn i urządzeń dla wyrobu lasów, przemysłu celulozowo-papierniczego, tartaczno i obróbki drewna.

Przy konstruowaniu nowych maszyn dążyć do zmniejszenia ich wagi przy udoskonaleniu jakości.

W celu wykonania zadań w zakresie produkcji niezwykle ważnych rodzajów urządzeń w latach 1951—1955: zbudować i oddać do użytku nowe zakłady oraz zakończyć rekonstrukcję czynnych zakładów budowy maszyn energetycznych, urządzeń walcowniczych, rozpocząć budowę nowych fabryk urządzeń walcowniczych, turbin i kotłów.

Rozszerzyć istniejące i oddać do użytku nowe moce produkcyjne do wytwarzania aparatury dla przemysłu naftowego, urządzeń dźwigowo-transportowych oraz kompletne urządzenia dla przemysłu materiałów budowlanych, znacznie rozszerzyć istniejące i uruchomić nowe moce produkcyjne do wytwarzania wielkich obrabiarek, maszyn kowalskich i pras oraz precyzyjnych przyrządów mierniczych i przyrządów do automatycznego kierowania procesami technologicznymi.

11 W przemyśle chemicznym zapewnić najwyższe tempo wzrostu produkcji nawozów sztucznych, sody i kauczuku syntetycznego, zwracając szczególną uwagę na wszechstronny rozwój produkcji kauczuku na bazie wykorzystania gazów naftowych.

Zwiększać produkcję mas plastycznych, barwników, surowców dla sztucznego jedwabiu oraz asortyment innych produktów chemicznych. Rozwinąć produkcję materiałów syntetycznych — produktów zastępczych metali nieżelaznych.

Przewidzieć wzrost zdolności wytwórczej w dziedzinie produkcji amoniaku, kwasu siarkowego, kauczuku syntetycznego, spirytusu syntetycznego, sody, nawozów sztucznych zwłaszcza w postaci granulowanej oraz chemicznych środków walki ze szkodnikami roślin uprawnych.

Zorganizować w Estońskiej SRR produkcję superfosfatu.

Stworzyć rezerwy w budowie fabryk nawozów sztucznych, zapewniające niezbędny rozwój produkcji nawozów sztucznych w latach następnych. W całej pełni wykorzystywać zużyte fosfaty dla nawożenia pól. Na szeroką skalę stosować tlen w procesach technologicznych różnych gałęzi przemysłu, przede wszystkim w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w produkcji gazu z węgla oraz w przemyśle celulozowym i cementowym.

12 Zlikwidować nienadające się do użytku leśnego za wrażliwymi potrzebami gospodarki narodowej. Zwiększyć produkcję tartacy oraz rozwinąć wyrób elementów dla produkcji i budownictwa. Dokonać na szeroką skalę przesunięcia wyrobu lasów do obfitujących w lasy okęgów, zwłaszcza do okęgów położonych na północy, na Uralu, Syberii zachodniej i Karelo-Fińskiej SRR, zmniejszając wyrąb lasów w mało zalesionych rejonach kraju. Zmniejszyć sezonowość wyrobu lasów i w tym celu zbudować w nowych rejonach zmechanizowane przedsiębiorstwa, zapewniając im stałe kadry robotnicze. Urzeczywistnić dalszy rozwój kompleksowej mechanizacji robót przy wyrębie lasów. Usprawnić organizację produkcji i wykorzystanie mechanizmów, zapewniając zwiększoną wydajność pracy przy wyrębie. Zwiększyć w ciągu 5-lecia moc tartaków w nowych rejonach rozwoju wyrobu lasów w przybliżeniu 8-krotnie w porównaniu z poprzednią 5-latką.

Zapewnić wszechstronny rozwój przemysłu papierniczego, celulozowego, meblarskiego, fornirowego, chemii leśnej i hydrolitycznego. Zwiększyć produkcję mebli co najmniej 3-krotnie.

13 Dla zaspokojenia wzrastających potrzeb gospodarki narodowej przewidzieć wzrost produkcji podstawowych materiałów budowlanych w ciągu 5-lecia przynajmniej dwukrotnie, podnieść jakość i rozszerzyć asortyment materiałów budowlanych, zapewnić wzrost produkcji cegieł w przybliżeniu 2,3 raza, łupku — 2,6 raza, polerowanego szkła — 4-krotnie. W dziedzinie budownictwa miejskiego i przemysłowego

energicznie stosować nowe materiały ściannowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykończeniowych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, obniżających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okęgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji środkowej oraz w wielkich okęgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szeroką skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

14 Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwniczych, rafinerii cukru, masłarni, suszarni warzyw, fabryk ciukienniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7 raza, obuwnic — o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodni i statków-chłodni dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcję fabryk przetwarzających tłuszcze zwierzęce o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbieranego o 60 proc.

Na szeroką skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić za krojone na szeroką skalę prace w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w źródłowych rezerwuarach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Litewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynne i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumpcji, ulepszyć opakowanie i paczkowanie artykułów spożywczych.

II. W dziedzinie gospodarki rolnej

1 Głównym zadaniem w dziedzinie gospodarki rolnej pozostaje również nadal zwiększenie urodzajności wszystkich kultur rolnych, dalsze zwiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich stanowiących własność społeczną przy jednoczesnym znacznym wzroście ich wydajności, zwiększenie globalnej i towarowej produkcji rolnictwa i hodowli w drodze dalszego wzmocnienia i rozwoju społecznej gospodarki kolchozów, polepszenie pracy sołchozów i ośrodków maszynowo-tractorowych na gruncie zaszczepienia przodującej techniki i agrokultury w gospodarce rolnej.

Rolnictwo powinno się stać jeszcze bardziej wydajne i specjalizowane, stać się rolnictwem stosującym w szerokim zakresie siew traw i prawidłowe płodozmiany, o wyższym ciężarze gatunkowym obszaru uprawnego kultury przemysłowych, pastewnych, warzywnych i ziemniaków.

2 Zwiększyć w ciągu 5 lat produkcję gospodarki rolnej: globalnych zbiorów zboża o 40—50 proc., w tym pszenicy o 55—65 proc.; surowca bawełny 55—65 proc.; włókna lniennego o 40—50 proc.; buraka cukrowego o 65—70 proc.; ziemniaków o 40—45 proc.; słonecznika o 50—60 proc.; winogron o 55—60 proc.; tytoniu o 65—70 proc.; gatunkowych zielonych liści herbacianych w przybliżeniu o 75 proc.

Zwiększyć produkcję lnu oleistego, soi, orzecha ziemnego i innych roślin olejnych. Zwiększyć produkcję pasz: siana o 80—90 proc., roślin okopowych pastewnych 3—4-krotnie i siliosu 2-krotnie.

Zwiększyć wydajność kultur zbożowych z hektara: w rejonach południowej Ukrainy i Kaukazu północnego do 20—22 kwintali, a

15 Zwiększyć produkcję przemysłową w przedsiębiorstwach przemysłu miejscowego i spółdzielczości rekodzielniczej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego, artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwijać w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczości rekodzielniczej. Usprawnić pracę warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczości rekodzielniczej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczością rekodzielniczą.

16 Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okęgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłu Ciężkiego, budujących przedsiębiorstwa hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych zwłaszcza w okęgach wschodnich, umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Elektrowni i Ministerstwa Przemysłu Naftowego jak również organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw przemysłu maszynowego, realizujących budowę fabryk urządzeń energetycznych i hutniczych, aparatury dla przemysłu naftowego, wielkich i unikalnych obrabiarek, ciężkich maszyn kowalskich i pras, urządzeń dźwigowo-transportowych oraz budowy statków. Stosować na szeroką skalę przemysłowe metody budownictwa.

Zwiększać zdolność wytwórczą fabryk produkujących konstrukcje metalowe co najmniej dwukrotnie. Zbudować wielką ilość wielkich fabryk przygotowujących monolityczne konstrukcje żelbetowe. Rozszerzyć istniejące i zorganizować nowe rejonowe kamieniołomy o całkowitej mechanizacji wydobycia i obróbki kamienia, tuczni, żwiru i piasku oraz sztucznego kamienia z naturalnych minerałów. Zakończyć i zapewnić przejście od mechanizacji poszczególnych procesów do kompleksowej mechanizacji budownictwa. Zwiększyć w ciągu 5-lecia park oparek w przybliżeniu 2,5 raza, zgarniarków i buldożerów 3—4 razy, dźwigów przenośnych 4—5 razy.

Usprawnić projektowanie w dziedzinie budownictwa, skrócić terminy projektowania oraz w porę zabezpieczyć budownictwo w projekty i kosztorysy, stosując na szeroką skalę projektowanie typowe. Wzmocnić biura projektów wykwalifikowanymi kadrami.

17 Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać decydujące standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18 W celu zaspokojenia wzrastającego za potrzebami gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zasobów kopalni pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla koksującego, surowca aluminowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów; w rejonach nadwołżańskich do 14—15 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 25—28 cetnarów; w centralnych obwodach czarnoziemnych do 16—18 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów; w strefie nieczarnoziemnej do 17—19 cetnarów; w rejonach Uralu, Syberii, północno-wschodniego Kazachstanu do 15—18 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 24—26 cetnarów; w rejonach zakaukaskich do 20—22 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów z hektara; zbiory ryżu na obszarach zalewanych doprowadzić do 40—50 cetnarów z hektara.

Zwiększyć zbiory bawełny z hektara: w rejonach Azji środkowej i południowego Kazachstanu do 26—27 cetnarów, w rejonach zakaukaskich do 25—27 cetnarów i w południowych rejonach części europejskiej na gruntach nawadnianych do 11—13 cetnarów oraz na gruntach nienawadnianych do 5—7 cetnarów z hektara. Doprowadzić wydajność z 1 ha: lnu włóknistego w rejonach strefy nieczarnoziemnej do 4,5—5,5 cetnarów oraz w rejonach Uralu i Syberii do 4—5 cetnarów z hektara;

buraka cukrowego w rejonach Ukrainy, SRR, Mołdawskiej SRR i Kaukazu północnego do 255—265 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do 200—210 cetnarów oraz w rejonach Azji środkowej i Kazachstanu do 400—425 cetnarów z hektara;

ziemniaków w rejonach strefy nieczarnoziemnej do 155—175 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do

Dalszy ciąg na str. 2

PROJEKT DYREKTYW XIX ZJAZDU WKP (b)

w sprawie piętego 5-cioletniego planu rozwoju ZSRR

Dalszy ciąg ze str. 2

na lata 1951-1955

140-160 cetnarów, w rejonach południa i Kaukazu północnego do 135-155 cetnarów oraz w rejonach Uralu i Syberii do 125-145 cetnarów z hektara; słonecznika w rejonach Ukrainiejskiej SRR, Mołdawskiej SRR i Kaukazu północnego do 17-20 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do 14,5-16,5 cetnara oraz w rejonach nadwołżańskich do 10-12 cetnarów z hektara;

3 Zwiększyć produkcję jarzyn, ziemniaków i wytworów produkcji zwierzęcej w podmiejskich okolicach Moskwy, Leningradu, miast Uralu, Zagłębia Donieckiego, Zagłębia Kuźnieckiego oraz innych ośrodków przemysłowych i wielkich miast; utworzyć bazy ziemniaczano-jarzynowe i hodowlane w nowych rejonach przemysłowych.

Zwiększyć w ciągu pięciu lat produkcję ziemniaków w strefach skupiających gorzelnie oraz fabryki krochmalu i syropu o około 50 proc. oraz jarzyn w strefach skupiających wytwórnie konserw jarzynowych i suszarnie jarzyn — dwukrotnie.

Zwiększyć w ciągu pięciu lat obszary sadów owocowych i jagodowych w kolchozach o około 70 proc. winnic — o 50 proc., plantacji herbaty — o 60 proc. i upraw cytrusowych — 4,5 raza.

4 Zwiększyć w ciągu pięciu lat produkcję hodowlaną: mięsa i słoniny o 80-90 proc., mleka — o 45-50 proc., wełny — w przybliżeniu 2-2,5 raza, w tym cienkiej wełny 4-4,5 raza, jaj (w kolchozach i sowchozach) 6-7 raza.

Zwiększyć pogłowie bydła w całej gospodarce rolnej o 18-20 proc., w tym w kolchozach pogłowie bydła — o 36-38 proc., krów zaś w przybliżeniu dwukrotnie; owiec w całej gospodarce rolnej — o 60-62 proc., w tym w kolchozach — o 75-80 proc.; trzody chlewnej w całej gospodarce rolnej o 45-50 proc., w tym w kolchozach o 85-90 proc.; ilość drobiu w kolchozach — 3-3,5 raza; koni w całej gospodarce rolnej — o 10-12 proc., w tym w kolchozach — o 14-16 proc. Zapewnić dalszy rozwój w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR hodowlę o wysokiej produktowności, zwłaszcza hodowlę krów mlecznych i trzody chlewnej.

Doprowadzić udój mleka na jedną krowę w kolchozach rejonów strefy nieczarnoziemnej do 1800-2000 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych do 1700-2000 kg, w rejonach południa i rejonach nadwołżańskich do 1600-1900 kg, w rejonach Syberii, Uralu i północno-wschodniego Kazachstanu — do 1500-1700 kg, w rejonach Azji Środkowej — do 700-900 kg, na Zakaukaziu do 900-1100 kg.

Podnieść strzyżę wełny w kolchozach rejonów południa i Kaukazu północnego z jednej owcy cienkorunnej do 5,2-5,8 kg, z jednej owcy półcienkorunnej do 4,2-4,8 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych z jednej owcy cienkorunnej do 4,2-5,0 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 4,0-4,2 kg, w rejonach nadwołżańskich z jednej owcy cienkorunnej do 4,6-5,4 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 3,9-4,5 kg, w rejonach Syberii z jednej owcy cienkorunnej do 4,3-4,9 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 3,8-4,2 kg.

5 Zabezpieczyć wprowadzenie do produkcji nowych bardziej wydajnych odmian zbóż, bardziej produktywnych i wcześniej dojrzewających odmian bawełny, odmian buraka cukrowego o większej zawartości cukru, odmian słonecznika o wysokiej zawartości oleju, jak również stworzenie nowych odmian roślin uprawnych do uprawy na gruntach nawadnianych. Ulepszyć hodowlę roślin w kolchozach i sowchozach.

6 Zabezpieczyć dalsze rozszerzenie robót nad zakładaniem leśnych pasów ochronnych w rejonach stepowych i leśno-stepowych, przeprowadzenie agrolęśniczych prac melioracyjnych dla zwalczania erozji gleb, jak również dla zalesienia piaszków, sadzenie lasów o znaczeniu gospodarczym, zakładanie pasów zieleni wokół miast i ośrodków przemysłowych, na brzegach rzek, kanałów i zbiorników wodnych.

Założyć w ciągu pięciu lat co najmniej 2,5 miliona ha leśnych pasów ochronnych w kolchozach i sowchozach oraz zasiać i zasadzić ok. 2,5 mln. ha lasów państwowych.

7 Zabezpieczyć wysoką produktywność wykorzystania wszystkich nawadnianych i osuszonych gruntów. Zrealizować powszechne przejście do nowego systemu nawadniania z zastosowaniem tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych. Uważać za prace podlegające wykonaniu w pierwszej kolejności budowę systemów urządzeń zraszających i nawadniających na bazie wykorzystania elektroenergii kujbyszewskiej elektrowni wodnej i w strefie Kanału Żeglowego Wołga-Don im. W. I. Lenina; przystąpić do budowy systemów urządzeń zraszających i nawadniających w strefie stalingradzkiej elektrowni wodnej oraz kanałów głównego turkmeńskiego, południowo-ukraińskiego i północno-krzymskiego.

Przeprowadzić prace przygotowawcze do budowy systemów irygacyjnych dla zraszania i nawadniania ziem stepu kulundyskiego. Kontynuować prace nad budową systemów

irygacyjnych w centralnych obwodach czarnoziemnych, na nizinie Kura-Araksyńskiego, w dorzeczu rzek Syr-Darii, Żerawszanu i Kaszka-Darii, w rejonach Fergany Centralnej, systemu kubańsko-jegorłyńskiego, orto-tokojskiego zbiornika wodnego i wielkiego kanału Czujskiego. Zwiększyć w ciągu pięciolecia obszar nawadnianych gruntów o 30-35 proc., zbudować w kolchozach i sowchozach 30-35 tysięcy stawów i zbiorników wodnych oraz zabezpieczyć wszechstronne gospodarstwo ich wykorzystanie. Przeprowadzić prace nad osuszaniem bagien w Białoruskiej SRR, Ukrainiejskiej SRR (w pierwszej kolejności w rejonach nizin polskiej), Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR, w północno-zachodnich i centralnych rejonach RFSSR, na nizinie barabińskiej i w innych rejonach. W ciągu lat 1951-1955 zwiększyć obszar osuszonych gruntów o 40-45 proc.

8 Dla podniesienia mleczności bydła w kolchozach i sowchozach uważać za sprawę szczególnie ważną dalsze wprowadzanie bardziej intensywnego systemu gospodarki hodowlanej (obrotowego systemu chowu bydła), uwzględniając właściwości poszczególnych rejonów.

Dla dalszego rozwoju hodowli owiec urządzić odpowiednio wyposażone pastwiska w rejonach nawadnianych przez Kanał Żeglowy Wołga-Don im. W. I. Lenina, na nizinie przykaspjskiej, w stepie nogajskim i w rejonach kanału turkmeńskiego, dokonując nawodnienia pastwisk w miarę uruchamiania urządzeń nawadniających w ten sposób, aby w rejonach tych powstały dobrze urządzone pastwiska dla wielkich i najwięcej stad owiec.

W rejonach Azji Środkowej i Kazachstanu zabezpieczyć stworzenie terenów łąk i pastwisk o wysokiej urodzajności, w drodze zastosowania irygacji lokalnej i wykorzystania studzien artezjskich w ten sposób, aby stopniowo zmniejszyć przegony bydła na dalekie odległości.

9 Zakończyć mechanizację podstawowych robót polnych w kolchozach, rozwinąć szeroko mechanizację robót pracochłonnych w dziedzinie hodowli, uprawy jarzyn, ogrodnictwa, robót związanych z transportem, załadunkiem i wyładunkiem produktów rolnych, z nawadnianiem, z osuszaniem bagniowych obszarów i z oddaniem do uprawy nowych gruntów.

W roku 1955 doprowadzić poziom mechanizacji: orki oraz zasiewów upraw zbożowych, przemysłowych i pastwisk do 90-95 proc., sprzętu upraw zbożowych i słonecznika za pomocą kombajnów do 80-90 proc., sprzętu buraka cukrowego do 90-95 proc., sprzętu bawełny — surowca za pomocą przetrząsaczek do tego maszyn o 60-70 proc., zasiewu i sprzętu lnu długowłóknistego do 80-90 proc., sadzenia, międzyrzędowego okopywania i zbioru ziemniaków do 55-60 proc., siano-kosu i silosowania do 70-80 proc.

Zabezpieczyć usprawnienie pracy stacji maszynowo-tractorowych, rozszerzyć ich działalność w dziedzinie mechanizacji robót pracochłonnych we wszystkich dziedzinach produkcji kolchozowej i zwiększyć odpowiedzialność MTS za wykonanie planów podniesienia urodzajności upraw rolnych i produktywności hodowli.

Zwiększyć do końca pięcioletki moc taboru tractorowego MTS w przybliżeniu o 50 proc., zwłaszcza specjalnych traktorów zaopatrzonych w narzędzia do międzyrzędowej uprawy roślin. Zapewnić w ciągu pięciu lat podniesienie dziennej efektywnej pracy traktorów mniej więcej o 50 proc., zakończyć wprowadzenie do użytku bardziej oszczędnych traktorów z silnikami Diesla.

Rozszerzyć sieć stacji maszynowo-tractorowych w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR i zrealizować zaopatrzenie ich w traktory i maszyny rolnicze.

Uważać za jedno z najważniejszych zadań wprowadzenie do użytku traktorów elektrycznych i maszyn rolniczych o napędzie elektrycznym, zwłaszcza w rejonach wielkich elektrowni wodnych.

10 Zabezpieczyć skierowanie inwestycji kapitałowych kolchozów przede wszystkim na rozwój gospodarki społecznej — na budowę pomieszczeń gospodarskich, pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, kanałów irygacyjnych i osuszających, zbiorników wodnych, trzebień zarośli, zakładanie leśnych pasów ochronnych, budowę elektrowni kolchozowych i innych urządzeń, niezbędnych do pomyślnego rozwoju społecznej gospodarki kolchozów oraz do zwiększenia dochodów kolchozów i kolchozników.

11 W dziedzinie budownictwa sowchozowego uważać za najważniejsze zadanie zwiększenie towarowości, przede wszystkim pszenicy, wełny cienkiej i półcienkiej, mięsa, jak również dostarczenie hodowli kolchozowej rasowych reproduktorów.

W celu stworzenia trwałej bazy paszowej i całkowitego zaopatrzenia sowchozowego pogłowia zwierząt gospodarskich w pasze objętościowe i treściwe, rozszerzyć zasiewy roślin pastewnych w sowchozach o 45-55 proc. Zapewnić w sowchozach znaczne podniesie-

nie urodzajności wszystkich upraw rolnych. Zwiększyć w sowchozach pogłowie bydła o 35-40 proc., w tym krów o 70-75 proc., owiec — o 75-80 proc. i trzody chlewnej — o 40-45 proc.

W 1955 roku doprowadzić udój mleka w sowchozach na jedną krowę do następujących rozmiarów: w rejonach strefy nieczarnoziemnej — 3500-3900 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych — 3000-3400 kg, na południu i na Kaukazie północnym — 2800-3200 kg, w Syberii i w północnych obwodach Kazachstanu — 2400-2900 kg, w sowchozach prowadzących hodowlę bydła rasowego nad Wołgą, w Azji Środkowej, na Zakaukaziu i w południowych obwodach Kazachstanu — 2100-2600 kg.

III. W dziedzinie obrotu towarów, transportu i łączności

1 Na podstawie wzrostu produkcji przemysłowej i rolnej zwiększyć w ciągu pięciu lat znacznie obrót towarów handlu państwowego i spółdzielczego w przybliżeniu o 70 proc.

Zwiększyć w 1955 r. w porównaniu z rokiem 1950 sprzedaż najważniejszych towarów dla ludności w przybliżeniu w następujących rozmiarach: produktów mięsnych — o 90 proc., produktów rybnych — o 70 proc., tłuszczów zwierzęcych — o 70 proc., sera — dwukrotnie, tłuszczów roślinnych — dwukrotnie, konserw jarzynowych, owocowych i mlecznych — 2,5 — 3,0 raza, cukru — dwukrotnie, herbaty — dwukrotnie, wina gronowego — dwukrotnie, piwa — o 80 proc., odcieży — o 80 proc., tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych — o 70 proc., obuwiu o 80 proc., pończoch i skarpetek — dwukrotnie, wyrobów trykotażowych — 2,2 raza, mebli — trzykrotnie, naczyń metalowych — 2,5 raza, rowerów — 3,5 raza, maszyn do szycia — 2,4 raza, radiodiodników i odbiorników telewizyjnych — dwukrotnie, zegarków — 2,2 raza, lodówek, maszyn do prania, odkurzaczy — kilkakrotnie.

Rozszerzyć w ciągu pięciu lat sieć stołów, restauracji, herbaciarni i zwiększyć produkcję zakładów żywienia zbiorowego w przybliżeniu o 80 proc., ulepszając znacznie asortyment.

Zwiększyć ilość wyspecjalizowanych sklepów dla sprzedaży, towarów spożywczych, odzieży, obuwiu, tkanin, mebli, naczyń, artykułów gospodarstwa domowego, przedmiotów przeznaczonych do zaspokajania potrzeb kulturalnych oraz materiałów budowlanych, znacznie zwiększyć budownictwo chłodni i magazynów w przemyśle i w sieci handlowej. Kontynuować zaopatrzenie składów żywnościowych, stołów, restauracji i magazynów w instalacje chłodnicze i najnowsze urządzenia.

2 Preliminować wzrost obrotu towarowego w transporcie kolejowym w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 o 35-40 proc., transportu rzeczowego o 75-80 proc., transportu morskiego o 55-60 proc., transportu samochodowego o 80-85 proc., transportu lotniczego co najmniej dwukrotnie, transportu rurociągowego w przybliżeniu pięciokrotnie.

3 Uważać za najważniejsze zadanie w dziedzinie transportu kolejowego zwiększenie zdolności przepustowej kolei. W związku z tym:

a) oddać do użytku w przybliżeniu o 60 proc. więcej w porównaniu z ubiegłą pięcioletką równoległych torów i 4 razy więcej ze elektryfikowanych linii kolejowych. Zwiększyć długość torów na stacjach w przybliżeniu do 45 proc. długości całej eksploatowanej sieci kolejowej;

b) zbudować i oddać do stałego użytku w przybliżeniu 2,5 raza więcej nowych linii kolejowych niż w latach 1946-1950. Zakończyć budowę magistrali południowo-syberyjskiej na odcinkach od Abakanu do Akmolin'ska. Zakończyć budowę linii kolejowej Czar-dżu — Kungrad i przystąpić do budowy linii Kungrad-Makat. Rozwinąć budowę linii kolejowych: Krasnojarsk-Jenisiejsk, Guriew-Astrachan, Agryz — Proniosurgut. Przeprowadzić konieczne prace w dziedzinie rekonstrukcji linii kolejowych Litewskiej SRR i Estońskiej SRR;

c) zwiększyć pod koniec pięcioletki w porównaniu z rokiem 1950 długość wszystkich odcinków wyposażonych w sprzęt do automatycznego blokowania w przybliżeniu o 80 proc., oraz wyposażonych w hamulce samoczynne nie mniej niż 2,5 raza oraz zwiększyć ilość zwrotnie poruszanych przy pomocy elektryczności i scentralizowanych w przybliżeniu 2,3 raza. Znacznie zwiększyć zastosowanie centralizacji dyspozytorskiej. Zabezpieczyć dalszą mechanizację urządzeń stacji rozrządowych. Kontynuować prace nad zastosowaniem łączności radiowej do kierowania ruchem pociągów i do prac manewrowych;

Doprowadzić przeciętną strzyżę wełny z jednej owcy cienkorunnej w sowchozach rejonów południa, na Kaukazie północnym i Powołża do 5,5-6,5 kg, w Syberii, Kazachstanie, Azji Środkowej i na Zakaukaziu do 4,3-5,0 kg.

Zakończyć zasadniczo w sowchozach kompleksową mechanizację wszystkich najbardziej pracochłonnych robót w uprawie roli, w hodowli, w zbieraniu i przygotowywaniu pasz, przeprowadzić w sowchozach na szeroką skalę budowę domów mieszkalnych, budynków przeznaczonych na cele kulturalno-bytowe oraz produkcyjne.

12 W celu zabezpieczenia zamierzonego wzrostu produkcji rolnej ustalić na okres pięciu lat wysokość inwestycji państwowych w gospodarce rolnej na sumę w przybliżeniu 2,1 raza większą, przy czym na irygację i meliorację przeznaczony będzie więcej niż cztery razy tyle, co w czwartej pięcioletce.

d) Poleszyć stan torów kolejnictwa. Doprowadzić transportowi kolejowemu w ciągu pięcioletki w przybliżeniu o 85 proc. więcej nowych szyn niż w latach 1946 — 1950;

e) Całkowicie zaspokoić zapotrzebowanie transportu kolejowego na dalekobieżne parowozy, lokomotywy elektryczne i spalinowe oraz na wagony towarowe, wagony — chłodnie i wagony pasażerskie. Zakończyć w zasadzie przestawianie na sprzęg automatyczny taboru wagonów, będących w eksploatacji i przystąpić do wyposażenia taboru w łożyska cylindryczne. Przystąpić do produkcji nowych potężnych parowozów, lokomotyw elektrycznych i spalinowych, w tej liczbie lokomotyw z generatorami gazowymi.

Poleszyć stacje wykorzystania taboru. Skrócić w r. 1955 czas obrotu wagonów nie mniej niż o 18 proc. w porównaniu z r. 1950 i zwiększyć przeciętny przebieg parowozów na dobę nie mniej niż o 12 proc. Znacznie poleszyć wykorzystanie ładowności wagonów i zwiększyć wagę pociągów towarowych.

Zabezpieczyć usprawnienie organizacji pracy pracowników służby ruchu, w szczególności ci brygad parawozowych.

4 Zwiększyć w przybliżeniu dwa razy zdolność przepustową portów rzecznych. Zakończyć pierwszy etap prac przy budowie i rekonstrukcji portów w Stalingradzie, Saratowie, Kułbyszewie, Ulianowsku, Kazaniu, Gorkim, Jarosławiu, Mołotowie, Omsku, Nowosybirsku, Chabarowsku, Osiestrowie, Koltasie i Pieczorze. Wyposażyć główne porty w urządzenia zapewniające wysoki stopień mechanizacji. Rozszerzyć budowę zmechanizowanych cum dla statków w nadbrzeżnych zakładach przemysłowych.

Zakończyć prace nad rekonstrukcją wożańsko-bałtyckiego szlaku wodnego, zwiększyć głębokość żeglowną na rzece Kamie i stworzyć jednolity system transportowy o dużej głębokości w europejskiej części ZSRR.

Usprawnić żeglugę i zwiększyć przewozy pasażerów i ładunków w basenach rzek Niemni i Daugawa. Przewidzieć budowę mostu przez Niemni w Kaunas i przez rzekę Daugawę w Rydze.

Zrekonstruować istniejące i zbudować nowe stocznie i doki remontowe dla floty rzecznej. Zapewnić budowę pasażerskiej i towarowej floty rzecznej, odpowiadającej warunkom żeglugi na wielkich zbiornikach wodnych, zwiększyć rolę transportu rzeczowego w przewozach ładunków w rejonie Syberii i dalekiej północy. Zapewnić rozwój przewozów na małych rzekach dla lokalnych potrzeb.

5 Zwiększyć w dużym stopniu tonaż morskiej floty handlowej, rozszerzyć bazę krajowego budownictwa statków morskich przez budowę nowych i rozbudowę istniejących stoczni oraz doków remontowych. Przeprowadzić prace nad rozbudową i rekonstrukcją portów morskich w Leningradzie, Odessie, Zdanowie, Noworosyjsku, Machacz-Kale, Murmańsku, Marian-Marze i portów na Dalekim Wschodzie. Zapewnić dalszy rozwój transportu morskiego w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR, przeprowadzić rozbudowę portów w Rydze i Kłajpedzie.

Zapewnić zwiększenie zdolności przepustowej portów morskich i zwiększyć moc morskich doków remontowych mniej więcej dwukrotnie. Zwiększyć zdolność przepustową portów rybackich.

Zwiększyć przewozy ładunków po północnym szlaku morskim. Uzupełnić flotę morską nowymi łamaczami lodów.

Podnieść jakość pracy floty rzecznej, morskiej i rybackiej, zmniejszyć okres dostawy ładunków dla konsumentów, poleszyć prace portów, skrócić postoje statków

6 Zbudować i zrekonstruować szosy samochodowe mniej więcej o 50 proc. więcej niż w latach 1946 — 1950, w szczególności w rejonach południowych, na Zakaukaziu oraz w republikach nadbałtyckich.

Dalszy ciąg na str. 4

PROJEKT DYREKTYW XIX ZJAZDU WKP (b)

w sprawie piętego 5-cioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

Dalszy ciąg ze str. 3

Zwiększyć udział transportu samochodowego dla publicznego użytku w przewozach ładunków i pasażerów. Doprowadzić do końca powiększenie taboru samochodowego poszczególnych resortów. Polepszyć stopień wykorzystania samochodów i obniżyć znacznie koszty własne przewozów. Rozszerzyć sieć zakładów remontu samochodów i stacji technicznej obsługi samochodowej. Zwiększyć w ciągu pięcioletniej długości stale funkcjonujących autobusowych linii między-miastowych mniej więcej dwukrotnie.

7 Zwiększyć znacznie ilość transporto- wych samolotów lotnictwa cywilnego oraz sieć linii powietrznych i portów lotni- czych, wyposażonych w urządzenia umożli- wiające pracę w ciągu całej doby.

8 Zabezpieczyć dalszy rozwój środków łączności, zwiększyć nie mniej niż dwa razy w ciągu pięcioletniej długości międzyna-

rodowych kabli telefoniczno-telegraficznych. Zwiększyć znacznie moc rozgłośni radiowych. Rozwinąć prace nad zastosowaniem w radio- fonii fal ultra-krótkich i łączności przekazy- nikowej. Podnieść moc miejskich stacji tele- fonicznych w ciągu pięcioletniej o 30-35 proc.

Usprawnić prace poczty na odcinku do- starczania ludności prasy i przesyłek pocztowych i zapewnić przewozy poczty na szo- sach, łączących poszczególne rejony w zasa- dzie transportem samochodowym.

9 Odpowiednio do planu dalszego rozwo- ju transportu i łączności zwiększyć państwowe nakłady inwestycyjne w transpor- cie i łączności w latach 1951-1955 mniej więcej o 63 proc. w porównaniu z latami 1946-1950.

w przybliżeniu o 25 proc. oraz zwiększyć pro- dukcję filmów.

Rozszerzyć w r. 1955 w porównaniu z ro- kiem 1950 sieć masowych bibliotek co naj- mniej o 30 proc. oraz klubów o 15 proc., udo- skonalać ich pracę w dziedzinie obsługi ludności.

Dla zapewnienia znacznego wzrostu nakła- du literatury pięknej i naukowej, podręcz- ników, czasopism i dzienników, rozwinąć przemysł poligraficzny i polepszyć jakość prasy oraz rzuty graficznej książki.

10 Stosownie do przewidywanego rozwoju ochrony zdrowia, oświaty i instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych, zwię- ksząć rozmiar inwestycji na te cele w ciągu pięcioletnia mniej więcej o 50 proc., w porów- naniu z poprzednią pięcioletnią.

Plan 5-letni plan oznacza nowy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zape- wnia dalszy znaczny wzrost dobrobytu ma- terialnego i poziomu kulturalnego narodu.

Wykonanie piętego planu 5-letniego będzie wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Dla wykonania zadań piętego planu 5-let- niego konieczne jest:

a) zmobilizować źródła wewnętrzno-gospo- darcze dla dalszego wzrostu akumulacji so- cjalistycznej, włączając o ściśle przestrzeganie dyscypliny państwowej i o wykonywanie przez każde przedsiębiorstwo planu produk- cji w ustalonym dla tego przedsiębiorstwa asortymencie. Ażeby zapewnić wykonanie za- dań 5-letniej w dziedzinie rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia materialnego i kul- turalnego poziomu mas pracujących, niezbęd- ne jest globalne zwiększenie państwowego bu- downictwa inwestycyjnego w latach 1951-1955 w przybliżeniu o 90 proc., a zwiększenie kre- dytów wyasygnowanych przez państwo na to budownictwo w przybliżeniu tylko o 60 proc., w porównaniu z czwartą 5-letnią, z tym ażeby brakujące 30 proc. pokryte zosta- ły przez odpowiednią obniżkę kosztów włas- nych budownictwa drogą podniesienia wydajności pracy, obniżenia wydatków handlo- wo - administracyjnych, obniżki cen mate- rialów budowlanych i urządzeń;

b) drogą wprowadzenia do wszystkich ga- łązi gospodarki narodowej produkującej tech- niki, usprawnienia organizacji pracy i pod- niesienia kulturalno - technicznego poziomu ludzi pracy — podnieść wydajność pracy w ciągu 5-lecia w przemyśle w przybliżeniu o 50 proc., w budownictwie — o 55 proc., w gospodarce rolnej — o 40 proc. Zakończyć w zasadzie w ciągu piątej 5-letniej mecha- nizację robót ciężkich i pracochłonnych w prze- myśle i w budownictwie;

c) obniżyć w ciągu 5-lecia koszty własne produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 25 proc. i koszty robót budowlanych co najmniej o 20 proc. Skrócić terminy budowy i zapew- nić podniesienie jakości robót budowlanych. Obniżyć koszty własne robót traktorowych ośrodków maszynowo - traktorowych i pra- cy traktorów w przybliżeniu o 25 proc., tran- sportów kolejowych o 15 proc. i kosztów o- brotów handlu detalicznego o 23 proc. Zmniei- szyć w znacznym stopniu wydatki handlowo- administracyjne organizacji zbytu w przemy- śle oraz wydatki związane ze skupem i zby- tem artykułów rolnych;

d) podnieść na wyższy poziom masowy ruch wynalazców i racjonalizatorów wśród inżynierów, techników, robotników i kolcho- zników w celu dalszego technicznego udosko- nalenia i rozszerzenia produkcji, w celu

wszechstronnej mekkanizacji oraz ułatwieniu pracy i dalszej poprawy zdrowotnych wa- runków pracy. Potępić praktykę organizacji gospodarczych, które nie doceniają zadań wprowadzania nowej techniki i mekkanizacji pracy i które dopuszczają do nieprawidłowe- go wykorzystywania siły roboczej.

e) przeprowadzać nieugięcie na wszystkich zarówno wielkich jak i małych odcinkach budownictwa gospodarczego reżim oszczęd- ności, podnosić rentowność przedsiębiorstw. Pracownicy gospodarczy powinni szukać, znajdować i wykorzystywać ukryte rezer- wy znajdujące się wewnątrz produkcji, wykorzystywać w maksymalnym stopniu ist- niejące moce produkcyjne, polepszać systema- tycznie metody produkcji, obniżać koszty własne produkcji, przeprowadzać rozrachu- nek gospodarczy.

Zapewnić dalszą znaczną oszczędność zaso- bów materiałowych drogą likwidacji nadwy- żek w zużywaniu materiałów i urządzeń, dro- gą wzmocnienia walki przeciwko brakom i braku, używania oszczędnościowych gatunków materiałów oraz drogą szerokiego stosowania pełnowartościowych materiałów zastępczych i postępowej technologii produkcji.

Wzmocnić kontrolę gotówkową ze strony or- ganów finansowych nad wykonywaniem pla- nów gospodarczych oraz nad przestrzega- niem reżimu oszczędności

f) zwiększyć dwukrotnie państwowe rezer- wy materiałowe i żywnościowe mogące za- bezpieczyć kraj przed wszelkimi ewentual- nościami.

***

Obecny piąty 5-letni plan manifestuje po- nownie wobec całego świata wielką siłę ży- wotną socjalizmu, zasadniczą wyższość so- cjalistycznego systemu gospodarki nad syste- mem kapitalistycznym. Ten plan 5-letni jest planem pokojowego budownictwa gospodar- czego i kulturalnego. Będzie on sprzyjał dal- szemu utrwaleniu i rozszerzeniu współpra- cy ekonomicznej między Związkiem Radziec- kim a krajami demokracji ludowej i rozwo- jowi stosunków ekonomicznych ze wszyst- kimi krajami, pragnącymi rozwijać handel na zasadach równouprawnienia i wzajemnej korzyści.

Pokojowy rozwój ekonomiki radzieckiej, nakreślony przez plan 5-letni, stanowi prze- ciwnieństwo ekonomiki krajów kapitalistycz- nych, krocących drogą militaryzacji gospo- darki narodowej, otrzymania najwyższych zysków dla kapitalistów i dalszego zubożenia mas pracujących.

Zadania postawione przez plan 5-letni wy- magają wielkich wysiłków od organizacji partyjnych, radzieckich, gospodarczych, zwią- zkowych, komсомольских i zobowiązują je do mobilizowania szerokiej mas pracujących w celu wykonania i przekroczenia nowego pla- nu 5-letniego, rozwijając szeroką krytykę braków w pracy naszych organizacji w celu jak najszybszego zlikwidowania tych braków.

Należy koniecznie udzielać wszechstronnej pomocy nowatorom produkcji przemysłowej i kolchozowej, przodownikom transportu i innych gałęzi gospodarki narodowej w ich dą- żeniu do zwiększenia produkcji, podniesienia wydajności pracy, obniżenia kosztów włas- nych.

Wielka siła współzawodnictwa socjalistycz- nego, jednomyślnie dążenie robotników, kolcho- zników i inteligencji do obrony sprawy po- koju, niezachwiane zdecydowanie mas pra- cujących zbudowania społeczeństwa komun- istycznego — powinny być skierowane ku wykonaniu i przekroczeniu nowego 5-letnia.

Narody Związku Radzieckiego nad wzmoc- nionym kierownictwem Partii Komunistycz- nej wykonają z powodzeniem nowy plan 5- letni.

Przed XIX Zjazdem WKP (b)

Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bol- szewików) jest wydarzeniem o znaczeniu historycznym i wszechświatowym. Sto naro- dów, a w tej liczbie i Polska, zawdzięcza partii Le- nina — Stalina wyzwolenie z kajdan uścisku carskiego.

To partia Lenina i Stalina, dzięki zwycięskiej Wielkiej Rewolucji Październikowej, pchnęła ludność naprzód na drodze postępu i dobrobytu. Na mądrość, przenikliwość, o- partą na marksistowskiej nauce o rozwoju społeczeństw, polityce WKP(b) masy pra- cujące całego świata uczą się przewidywać własne błędy uczą się walki z wrogiem kla- sowym, ze zdrajcami, odszcze- piekami i odchyłcami i wszel- kiej maści. To WKP(b), twór- ca pierwszego na świecie pań- stwa robotników i chłopów — przekształconego dziś w naj- potężniejsze, niezwykłe mocarstwo socjalistyczne. uczą

masy pracujące połowy świa- ta metod budownictwa socja- listycznego, uczy narody wy- zwolone z jarzma kapitalistycz- nego uścisku pokonywania trudności wzrostu i tworzenia w codziennym wysiłku dobro- bytu i pomyślności powszech- nej.

Partia Lenina i Stalina, or- ganizator zwycięstwa radziec- kiego nad faszystwem hitle- rowskim, kieruje radziecką polityką pokoju i jest natchnie- niem mas pracujących kra- jów kapitalistycznych i naro- dów uściskanych w walce o wyzwolenie społeczne i naro- dowe. Ona to uczy nas mię- dzynarodowej solidarności i kierowanej przez tę partię przyjaźni, inicjuje braterską pomoc i współpracę mas pra- cujących w walce o postęp i pokój.

Toteż Zjazdy WKP(b) są jak historyczne kamienie mi- lowe, przy których przodują- ca partia robotnicza świata sumuje przebieg walki i

(Dalszy ciąg na str. 5)

IV. W dziedzinie dalszego wzrostu dobrobytu ma- terialnego, lecznictwa i poziomu kulturalnego narodu

1 Na bazie nieustannego rozwoju produk- cji socjalistycznej i podniesienia wydaj- ności pracy społecznej zwiększyć dochód na rodowy ZSRR w ciągu pięcioletniej co naj- mniej o 60 proc. i w związku z tym zapew- nić dalszy wzrost dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

Odpowiednio do wzrostu produkcji i wy- dajności pracy oraz zadań w dziedzinie bu- downictwa kulturalnego przewidzieć zwięk- szenie liczebności robotników i urzędników, zatrudnionych w gospodarce narodowej w r. 1955 — ostatnim roku pięcioletniej, w przy- bliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950.

2 Nieustannie przeprowadzać również w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950. Nieustannie przeprowadzać również w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950. Nieustannie przeprowadzać również w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950. Nieustannie przeprowadzać również w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950.

Określić wzrost funduszy państwowych przeznaczonych na ubezpieczenie społeczne robotników i urzędników w okresie pięciolet- ni w przybliżeniu o 30 proc. w porównaniu z r. 1950.

Na bazie zwiększenia wydajności pracy kolchozników, wzrostu produkcji kolcho- owej, zwiększenia produkcji rolniczej i hodo- wlanej, zwiększyć dochody kolchozników w pieniądzu i produktach (w przeliczeniu pieniężnym) co najmniej o 40 proc.

3 W celu dalszego polepszenia warunków mieszkaniowych robotników i urzędników rozwijać ze wszelkimi budownictwo mieszkaniowe. Przewidzieć w planie pięciolet- nim szeroki program państwowego budownic- twa mieszkaniowego, zwiększając inwestycje na ten cel mniej więcej dwa razy, w porów- naniu z poprzednią pięcioletnią. W miastach i osiedlach robotniczych oddać do użytku po- lini budownictwa państwowego nowe domy mieszkalne o łącznej powierzchni około 135 milionów metrów kwadratowych. Popierać bu- dowę indywidualnych domów mieszkalnych w miastach i osiedlach robotniczych, prowa- dzoną przez ludność z własnych funduszy oraz przy pomocy kredytu państwowego.

Poprawić komunalną i bytową obsługę lud- ności miast i osiedli robotniczych, rozszerzyć sieć wodociągową i kanalizacyjną, rozsze- rzyć sieć centralnego ogrzewania i gazyfika- cji domów, transport miejski, rozwijać urzą- dzenia komunalne w miastach. Nakłady inwe- stycyjne na budownictwo komunalne zwięk- szyć pod koniec pięcioletnia w przybliżeniu o 50 proc. w porównaniu z r. 1950.

4 Zapewnić dalsze polepszenie i rozwój służby zdrowia. Rozszerzyć w ciągu pię- cioletniej sieć szpitali, poradni, domów położ- nych, sanatoriów, domów wypoczynkowych, żłobków, przedszkoli, zwiększając liczbę łó- żek w szpitalach co najmniej o 20 proc., liczbę miejsc w sanatoriach co najmniej o 15 proc., w domach wypoczynkowych o 30 proc., w żłobkach o 20 proc., w przedszkolach o 40 proc.

Zwiększyć w ciągu pięcioletniej ilość łóżek szpitalnych w Litewskiej SRR w przybliżeniu o 40 proc., w Łotewskiej SRR o 30 proc. i w Estońskiej SRR o 30 proc.

Zapewnić dalsze wyposażenie szpitali, po- radni i sanatoriów w najnowocześniejszy sprzęt lekarski i podnieść kulturę ich pracy. Zwiększyć w ciągu pięcioletniej liczbę lekar- zy kraju co najmniej o 25 proc. i podjąć na szerszą skalę kroki, mające na celu dosko- nalenie lekarzy w ich zawodzie.

Skierować wysiłki pracowników nauko- wych w dziedzinie medycyny na rozwiązanie najważniejszych zadań służby zdrowia, kon- centrując szczególną uwagę na zagadnienia profilaktyki, zapewnić szybsze stosowanie w praktyce osiągnięć medycyny.

Zwiększyć w r. 1955 co najmniej 2,5 raza w porównaniu z r. 1950 produkcję lekarstw, urządzeń i instrumentów leczniczych, zwracając szczególną uwagę na produkcję

cając szczególną uwagę na rozwinięcie pro- dukcji najnowszych leków i innych skutecz- nych środków leczniczo - profilaktycznych oraz nowoczesnych urządzeń diagnostycznych i leczniczych.

Zapewnić dalszy rozwój kultury fizycz- nej i sportu.

5 Zakończyć do końca pięcioletniej przejs- ciej z systemu nauczania 7-letniego do powszechnego nauczania średniego (dziesię- cioletnia), w stolicach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych, kra- jowych i w wielkich ośrodkach przemysło- wych. Przygotować warunki dla pełnej reali- zacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia), w po- zostających miastach i ośrodkach wiejskich.

W celu dostarczenia wzrastającej sieci szkół niezbędnej ilości nauczycieli — zwiększyć o 45 proc. przyjęcie do instytutów pedagogicz- nych w latach 1951 — 1953, w porównaniu z latami 1946 — 50; przewidzieć zwiększenie przy- jęcia do instytutów pedagogicznych Litew- skiej SRR 2,3 raza, Łotewskiej SRR o 50 proc. i Estońskiej SRR o 60 proc.

Zwiększyć budownictwo szkół miejskich i wiejskich w przybliżeniu o 70 proc. w po- równaniu z poprzednią pięcioletnią.

W celu dalszego podwyższenia socjalistycz- nego wychowawczego znaczenia szkoły ogóln- nokształcącej i zapewnienia uczniom, koń- czącym szkołę średnią, warunków swobodne- go wyboru zawodu przystąpić do wprowa- dzenia nauczania politechnicznego w szkole średniej i podjąć kroki, niezbędne do przejs- cia do powszechnego nauczania politechnicz- nego.

6 Odpowiednio do zadań dalszego rozwo- ju gospodarki narodowej i budownic- twa kulturalnego zwiększyć w ciągu pięciu lat liczbę specjalistów wszystkich rodzajów, kończących wyższe i średnie specjalne za- kłady naukowe w przybliżeniu o 30-35 proc.

Zwiększyć liczbę specjalistów, kończących wyższe zakłady naukowe, dla najważniej- szych gałęzi przemysłu, budownictwa i rol- nictwa w r. 1955 w porównaniu z r. 1950 w przybliżeniu dwukrotnie.

Rozszerzyć w ciągu 5 lat przygotowanie kadr naukowych i naukowo - pedagogicz- nych przez aspiranturę w wyższych zakła- dach naukowych i instytutach naukowo- badawczych w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z poprzednią pięcioletnią.

Polepszyć pracę instytutów naukowo-ba- dawczych i pracę naukową wyższych zakładów naukowych, wykorzystując w większym stop- niu siły naukowe w celu rozwiązania waż- niejszych zagadnień rozwoju gospodarki na- rodowej, upowszechniania produkcyjnych do- świadczeń, zapewniając szerokie stosowanie w praktyce wynalazków naukowych. Popie- rać wszechstronne uczone przy opra- cowywaniu problemów teoretycznych we wszyst- kich dziedzinach wiedzy i utrwalac wię- dzę nauki z produkcją.

Biorąc pod uwagę wzrastające dążenie do- rosłej ludności do podniesienia poziomu swe- go wykształcenia, zapewnić dalszy rozwój ko- respondencyjnych i wieczorowych wyższych i średnich specjalnych zakładów naukowych, jak również szkół ogólnokształcących dla nauczania pracujących obywateli, bez odry- wania ich od produkcji.

7 W celu zaspokojenia wzrastających po- trzeb gospodarki narodowej w dziedzi- nie wykwalifikowanych kadr, w szczególno- ści w związku z dalszym wprowadzaniem do produkcji produkującej techniki, polepszyć ja- kość przygotowania młodych, wykwalifiko- wanych robotników w systemie państwowego rezerw pracowników i zapewnić przygo- towanie i podniesienie kwalifikacji robotni- ków drogą nauczania indywidualnego i zes- polowego w brygadach oraz poprzez system kursów i szkół organizowanych przy przed- sięsiębiorstwach.

8 Zrealizować dalszy rozwój kin i tele- wizji. Rozszerzyć sieć kin, zwiększając ilość urządzeń kinowych w ciągu pięcioletniej

Przed XIX Zjazdem WKP (b)

Dokończenie ze str. 4

Wojna narzucała Związkowi Radzieckiemu przez imperialistów nie zdołała zawrócić naródów radzieckich z drogi wytyczonej przez XVIII Zjazd WKP(b). Pierwsza powojenna pięciolatka odbudowy została wykonana w 4 lata i 3 miesiące. W roku ubiegłym rozpoczęta została realizacja drugiej pięciolatki, w której — wśród wsłaniających osiągnięć — w dziedzinie produkcji przemysłowej i rolniczej, jak bezcenne diamenty lśnią pierwsze budowle komunizmu — Kanał Wołga — Don, rozpoczęte prace przy nawadnianiu wielkich pustyń zauralskich, sadzenie gigantycznych pasów leśnych i inne wielkie prace z zakresu stalinowskiego planu przeobrażenia przyrody dla dobrobytu i szczęścia naródów Związku Radzieckiego.

W tym czasie, gdy Związek Radziecki realizując wskazania XVIII Zjazdu Partii i jej wodza Józefa Stalina, niepostrzeżenie idzie naprzód po drodze rozwoju i dobrobytu mas pracujących ZSRR, w krajach kapitalistycznego zachodu widzimy marazm i upadek. Nawet najbardziej rozwinięty kraj kapitalistyczny — USA, nie jest w stanie wyjść poza przedwojenny wskaźnik produkcji, mimo rozpetanego wyścigu zbrojeń i przestawienia produkcji na cele wojenne.

Dyrektwy, które ma uchwalić XIX Zjazd WKP(b) w sprawie nowej pięciolatki na lata 1951—1955 są imponującym wyrazem rozmachu budownictwa socjalistycznego i wiatry w siły społeczeństwa, w którym został zniesiony ucisk człowieka przez człowieka.

Podczas, gdy rządy państw imperialistycznych ogłaszają programy zbrojeń, wyliczają ilości dywizji, bombowców, armat, i innych narzędzi niszczenia, które mają zamiar stworzyć lub wyprodukować w najbliższych latach, program nowej pięciolatki radzieckiej obejmuje produkcję i budownictwo dla celów pokojowych.

Toteż cała ludzkość postępuje z największą uwagą i najgłębszym zainteresowaniem polskie masy pracujące będą śledzić przygotowania i przebieg XIX Zjazdu WKP(b). Każdy bowiem górnik i hutnik polski, każdy budowniczy Nowej Huty, czy MDM, każdy inżynier, technik, agronom, profesor, każdy pracujący twórczo Polak wie ile zawdzięcza doświadczeniom i pomocy Związku Radzieckiego, kierowanego mądrą i przewidywającą polityką WKP(b). I każdy patriota polski wie jak wernego i niezłomnego sprzymierzeńca ma nasza ojczyzna w Związku Radzieckim, któremu przewodzi WKP(b) i jej wódz, Józef Stalin.

J. W.

Nowe formy szkolenia w przemyśle bawełnianym

Dotychczas stosowane szkolenie i doszkalanie w przemyśle bawełnianym oparte było tak w metodach jak i formach na programach opracowanych przez zakładowe komisje szkoleniowe.

Jeśli zakład pracy nie posiadał dla tych celów odpowiednich fachowców i dobrze opracowanego programu — to nie dziwnego, że szkolenie nie przynosiło większych i widocznych rezultatów. Najlepiej wykazała to analiza metod szkolenia, która ujawniła szereg błędów i niedociągnięć w zakładach przemysłu bawełnianego. Wykazała, że formy organizacyjne, programy, a nawet metody szkolenia nie były dostosowane do zadań nakreślonych przez Min. Przemysłu Lekkiego, a co dalej idzie, wykazała, że niejednokrotnie wpływały one hamująco na ilość i jakość przeszkolonych robotników.

Zwiększające się z każdym dniem tempo produkcji w przemyśle bawełnianym wysunęło konieczność zrewidowania dotychczasowych form szkolenia i doszkalania.

Doszkalanie pracujących

Problem, na który od roku 1949 szczególną uwagę zwraca Centralny Zarząd Przem. Bawełn. — to sprawa doszkalania robotników nie wykonujących norm produkcyjnych.

Wprowadzenie metody inżynierskiej w zespołach robotników, którzy nie wykonywali norm, przyniosło niewątpliwie poważne korzyści. I to zarówno co do ilości, jak i poziomu wyszkolenia.

Wobec tego jednak, że potrzeby przemysłu bawełnianego wymagają coraz większej ilości wysokokwalifikowanych robotników, dotychczasowe tempo doszkalania, jak również metody okazały się niedostateczne, co wykazała analiza wyników za I półrocze br.

O reorganizację szkolenia

W związku z powyższym zaistniała konieczność reorganizacji szkolenia i doszkalania, jak również upowszechnienia zespołowych metod pracy. Plan takiej reorganizacji był postawiony na ogólnokrajowym zebraniu kierowników przedsiębiorstw przem. bawełnianego w lipcu br. i po przedyskutowaniu przyjęty.

W ogólnych zarysach plan ten przedstawia się następująco. Spośród wybitnych fachowców w przemyśle bawełnianym wyłonione będą tzw. zespoły programowe. A więc zespół przedziałniczy, tkacki i wykończalniowy. Zadaniem ze-

spółów jest przeprowadzenie analizy dotychczasowego szkolenia i doszkalania.

W wyniku analizy, zespoły programowe opracują jednolity, powszechny i obowiązujący w całym przemyśle bawełnianym schemat organizacyjny, metodę oraz ścisły program doszkalania. Ponadto, do zadań zespołów programowych będzie należało stworzenie odpowiedniej dokumentacji dla szkolenia nowoprzyjętych robotników oraz uczenia ich pracy zespołowej.

Poza zespołami programowymi — powołane będą na szczeblu Centralnego Zarządu Przem. Bawełn. zespoły inżyniersko-kontrolne: przedziałniczy, tkacki i wykończalniowy, w skład których wejdą odpowiedzialni fachowcy z działu produkcyjnego i działu szkolenia zawodowego CZPB.

Sprawa odpowiedzialności

Jak najdalej idąca reorganizacja nastąpiła jednak na szczeblu przedsiębiorstw. Powołane tam będą specjalne zespoły wykonawcze w każdym wydziale oddziału produkcyjnym w składzie:

kierownik oddziału produkcyjnego, referent szkolenia zawodowego i techniki, przydzielony tylko dla celów szkoleniowych.

Głównym wykonawcą, odpowiedzialnym za realizację programu oraz wyników szkolenia i doszkalania staje się wydział z produkcji

techniki. Stronę administracyjną szkolenia prowadzi referent szkolenia zawodowego.

Kierownicy oddziałów produkcyjnych, jako bezpośredni gospodarze poszczególnych oddziałów współpracują ściśle z referentami i technikami szkolenia i do zadań ich należy organizowanie i przygotowywanie odpowiednich warunków dla realizacji zadań szkoleniowych.

Poszczególnym zespołom postawiono już konkretne zadania, aby w sierpniu br. można było całkowicie zrealizować nakreślony wyżej plan reorganizacji.

J. MICHALAK
Kierownik Szkolenia
Zawodowego CZPB

O wędrujących brygadach za którymi idzie światło

Rzecz dzieła się we wsi Dębówka za Sieradzem.

Na szerokiej piaszczystej drodze, pnącej się lekko ku górze ukazało się pewnego rana dwóch młodych ludzi. Nieśli oni duży pęk polyskujących przewodów. W zagrodach zawurzało. Dzieciaki wysypywały się hurmem i z miejsca ruszyły monterom do pomocy. Jeden chłopiec odsuwał drugiego, byle tylko móc dotknąć metalowych drążków i uczestniczyć w ich niesieniu. Tymczasem gospodynie przyglądały się ciekawie idącym.

— Jeszcze nie do nas — mówiły z odcieniem zawodu w głosie.

— A kiedy przyjdziecie do mojej zagrody? — spytała jedna, odważniejsza.

— Jutro albo pojutrze — odpowiedzieli monterzy, i zatrzymali się na wzniesieniu przed ostatnią chatą.

Kiedy nazajutrz rano, po przebudzeniu, wyjrzałem oknem na podwórze zagrody, moja gospodyni skubała pod stodołą z najstarszą córką kaczkę.

— Aha — pomyślałem — dziś przychodzi monterzy...

I przyszli. Wzięli się do roboty rażno, ze śpiewem. Najpierw założyli instalację w izbie, a potem wdzapali się na dach, odbili kilka gontów i zaczęli umocowywać stojaki.

Gospodarz, który przyszedł na obiad od podorywki, szybko przeknął czerńnię i po drabinie wszedł do monterów na górę.

— Pomogę wam trochę — powiedział — a robotę w polu dokończę przy księżycu. Chcemy mieć światło jak najprędzej.

Jeden z monterów zamierzał wyjaśnić, że to jeszcze potrwa, że najpierw trzeba ukończyć instalację we wszystkich zagrodach, potem przeciągnąć sieć, podłączyć — ale po zastanowieniu się nic nie powiedział.

— Ludzie tak długo czekali na elektryczne światło — zwierzał mi się po pracy — że aż trudno mówić im o jakimś jeszcze terminie.

Okazało się, że jest moim

imiennikiem i tak jak ja Henryk lat 25. Nazwisko Szulc. Pochodził z rodziny chłopskiej. Przez dłuższy czas pracował w urzędach gminnych, ale praca ta nie dawała mu zadowolenia. Przeniósł się więc do Łodzi i tutaj wstąpił do powstającej właśnie brygady młodziaków w Łódzkim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa. Od lutego bieżącego roku prowadzi razem ze swymi dwięcioma kolegami życie wędrowne. Po założeniu instalacji w jednej wiosce, przenoszą się na drugą. Dębówka jest piątą z kolei elektryfikowaną przez nich wsią. Poza tym przeprowadzili prace elektryfikacyjne w jednej spółdzielni produkcyjnej, w jednym Państwowym Ośrodku Maszynowym i w dwóch PGR.

Słońce skryło się już za lasem, pozostawiając tylko na niebie czerwone smugi, kiedy zawrócił ku wsi. Gdy mijaliśmy chatę przed zakrętem do PGR, spostrzegłem ze zdumieniem, że pali się w niej światło elektryczne. Przy stoliku zarzuconym papierami, naprzeciw siebie, siedziało dwóch młodych mężczyzn.

— To nasz brygadysta i jego zastępca — wyjaśnił Szulc. — Podłączyli sobie elektryczność, bo pracują do późnej nocy.

A potem dodał: — Widziałem, nasza brygada współpracowniczka z innymi brygadami.

Następnego dnia wieczorem siedzieliśmy z gospodarzem przed chatą. Naprzeciw nas stał księżyc, otoczony srebrnym kłosem. Powietrze aż dźwięczało od koncertu świerszczy. Rozmawialiśmy o świetle elektrycznym.

Przed wojną światło było tylko tam, na wzniesieniu — mówił gospodarz, wskazując ręką na kierunku dworu. Pamiętam, jak jeszcze chłopakiem przyglądałem się zza drzew tym świeceniom, kiedy dzieci zjeżdżały z Warszawy i urządały bal. Dzisiaj światło przychodzi i do nas.

Brygada instalacji wewnętrznej opuściła wieś przed dwoma tygodniami. Teraz wyjeżdża z Dębówki sieciowcy. Przenosili się do wsi Annapole obok Zduńskiej Woli.

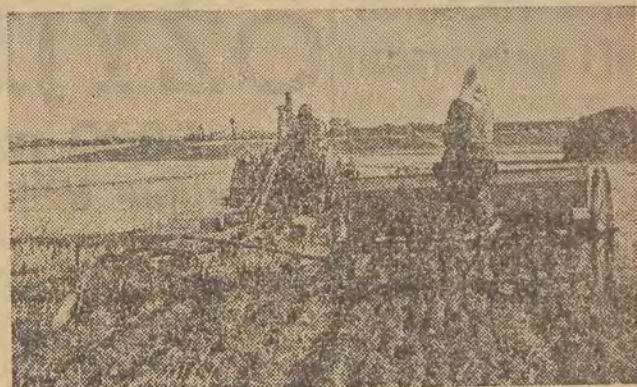
Zegnął się ze mną, brygadysta Sylwester Jabłoński powiedział:

— Myśnię swoje skończyli, teraz tylko komisja i przyłącze nie. Szkoda trochę że zakładając elektryczność — nigdy nie widzimy zapalania jej na wsi. Trzeba zawsze śpieszyć do następnej.

Na nowozałożonych drutach świegotały jaskółki. Jeden z chłopców brygadzysty Jabłońskiego, wdrapując się na ciężarówkę, śpiewał: „Na prawo most, na lewo most”. Odjechali na wesoło, żegnani przez liczną gromadę gospodarzy, gospodyń i wiejskich dzieci.

Wspomną o nich wkrótce w Dębówce, kiedy we wszystkich zagrodach zapali się elektryczne światło.

Siew poplonów

W tegorocznej akcji siewnej poplonów w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Błonie w pow. kutnowskim zastosowano pomysły racjonalizatorski mechanika tego gospodarstwa Józefa Staneckiego polegający na połączeniu sześciokłobowego pługa z siewnikiem. Pozwala to na szybkie wykonanie siewu poplonów i zaoszczędzenie pracy jednego ciągnika.

Na zdjęciu: traktorysta Krystyna Błaszczak wysiewa poplony na polach PGR Błonie.

CAF

Przed nowym rokiem szkolnym

Do rozpoczęcia roku szkolnego jest jeszcze sporo czasu, ale w księgarniach i stoiskach ruch panuje przez cały dzień.

Na zdjęciu od lewej: Janina Łęcka — przodownica nauki kl. IX Witold Bregowski również z kl. IX i Krystyna Żurek z kl. VI. Zaopatrzyć się w potrzebne im podręczniki.

W bież. roku książek nie powinno zabraknąć dla nikogo. Bo obok podręczników z roku ubiegłego, księgarnie Domu Książki zostały zaopatrzone w ponad 300 tys. podręczników dla szkół podstawowych i średnich. Aby udostępnić zaś wszystkim zaopatrzenie się w nie D.K. organizuje w dniach od 30. VIII. do 1. IX wielki kiermasz książkowy.

Z problematyki wyborczej

Na czym polega bezpośredniość wyborów

Pan J. K. zapytuje na czym polega bezpośredniość naszych wyborów i czym różni się obecna zasada od zasady bezpośredniości w wyborach w Polsce kapitalistycznej.

Nie trudno wyjaśnić tę kwestię.

Ordynacja wyborcza Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej urzeczywistniając podstawową zasadę Konstytucji — władza należy do ludu pracującego miast i wsi — zapewnia prawo zgłaszania kandydatów na posłów organizacjom politycznym, zawodowym, spółdzielczym, Związkiowi Samopomocy Chłopskiej, Związkowi Młodzieży Polskiej, jak również innym masowym organizacjom, grupującym w swoich szeregach robotników, chłopów i inteligencję pracującą.

Każdy wyborca swoim bezpośrednim głosem w wyborach wypowiada się w sprawie kandydata na posła bezpośrednio wpływając na skład Sejmu. Bezpośredniość wyborów wyraża się także w tym, że wyborca głosuje na określonego kandydata wystawionego w danym okręgu, którego ma możliwość poznać i ocenić, że może go skreślić z listy kandydatów. Ordynacja nie przewiduje list państwowych. Wszyscy posłowie wybierani są w okręgach wyborczych. Bezpośredniość wyborów wyraża

się również w sposobie zgłaszania kandydatów. Sposób ten daje możliwość wysuwania kandydatów na zebraniach pracowników w zakładach pracy, na zebraniach gromadzkich, na zebraniach żołnierzy, czyli przy bezpośrednim udziale wyborców.

W ciągu ośmiu lat władzy ludowej wyrosły w fabrykach, kopalniach, hutach, gromadach chłopskich i spółdzielniach produkcyjnych w wojsku i na uczelniach miliony bojowników, oddanych sprawie budownictwa socjalistycznego. Najlepszych spośród nich robotników, chłopów i inteligentów, partyjnych i bezpartyjnych, zorganizowanych i niezorganizowanych, wierzących i niewierzących każdy będzie mógł wysunąć zgodnie z ordynacją wyborczą w swoim okręgu jako kandydata na posła.

A jak było dawniej?

Zasada bezpośredniości wyborów była faktycznie sprowadzona do zera przez sanacyjną ordynację wyborczą z 1935 r. Kandydatów na posłów wysuwały tzw. zgromadzenia okręgowe, złożone z samych mianowców sanacyjnych, z przedstawicieli fabrykantów, kupiectwa, urzędników państwowych.

W krajach kapitalistycznych kandydatów na posłów wysuwają najczęściej partie i głosowanie odbywa się najczęściej na listy poszczególnych partii. W praktyce kandydatów na posłów wy-

suwają rozmaite wpływywne kliki burżuazyjne, przepychające „swoich” ludzi metodami korupcji, szantażu, nacisku gospodarczego i policyjnego.

Tak było i u nas. Zwłaszcza po 1935 r., kiedy burżuazja jawnie odsunęła masy pracujące od wpływu na wybór swoich przedstawicieli. Jeden z posłów podczas debaty nad projektem ówczesnej ordynacji wyborczej stwierdził: „O tym, aby mógł ktoś głosować na tego, kogo sobie chce postawić, nie ma mowy”.

Nie więc dziwnego, że na przykład w sejmie i senacie w r. 1928 w Polsce zasiadało: 30 wielkich kapitalistów — bankierów, fabrykantów i właścicieli trustów, 37 obszarników (12 księży i hrabiów), 16 księży, 55 prawników (sędziów, prokuratorów, rejentów i adwokatów), kilkunastu pułkowników, kilkudziesięciu wyższych urzędników państwowych. Przedstawiciele robotników zaś według oficjalnej statystyki (zaliczającej do proletariatu Arciszewskiego, Pułzaka itp.) było w sejmie 13 a w senacie 1.

Dziś, zapoznając się z naszą ordynacją wyborczą i porównując ją z tamtą starą, kapitalistyczną dochodzi do nas radość i nawet rozrzucający wniosek: masy pracujące miast i wsi wybierają swoich posłów. W naszych więc rękach są losy naszego państwa i naszego szczęścia. W niczyich innych.

176 milionów podręczników dla uczniów w ZSRR

W roku szkolnym 1952/53 uczniowie radzieccy otrzymają około 176 milionów egzemplarzy podręczników; do 1 sierpnia wydano już 135,1 miliona podręczników.

Około 100 tys. różnych rodzajów pomocy szkolnych wykonana została w moskiewskiej fabryce „Przyroda i Szkoła”. Poczernie miejsce zajmują wśród nich atlasy roślinności różnych rejonów ZSRR, tundry, stepów, strefy podzwrotnikowej; atlasy te zapoznają również uczniów z różnymi rodzajami traw leśnych oraz chwastami. Niedawno rozpoczęto produkcję specjalnych zielników obrazujących florę leśnych pasów ochronnych.

We wszystkich zakątkach ZSRR: na Dalekiej Północy, na Altaju i w Kazachstanie, na Uralu i Kaukazie, na Krymie i Ukrainie utworzono specjalne placówki zbiorcze, które zajmują się gromadzeniem okazów dla fabryki „Przyroda i Szkoła”.

Przed pojedynkiem na ekranie

Obaj mają tremę

Dymsza przed Chychłą — Chychła przed... kamerą

...Mecz Chychła kontra... Dymśa? Nie, ależ to oczywista bajda. Kaczka jakaś i nie wiecie — powiecie. A już wytrawni znawcy i miłośnicy sportu wykrzykną oburzenie: Jaki? Dymśa... Cóż to za przeciwnik dla asa światowego pięściarstwa, bohatera ringu w Meksyku... „Kudy” Dymśa do mistrza olimpijskiego, zwykłego Tormy i Szczerbakowa! A jednak wszyscy wątpiący w realność odbycia się tego niezwykłego meczu — będą zapewne srodze zdziwieni, gdy dowiedzą się, że są w grubym błędzie. Bo mimo wszystko do tego rewelacyjnego spotkania mistrza pięści i mistrza humoru — dojdzie!

Tylko, że Chychła skrzyżuje

rekawice z Dymśą nie na serio, lecz... na wesoło, na... ekranie... w nowej polskiej komedii filmowej pt. „Jeden dzień w Warszawie”, nakręconej obecnie w Łódzkiej Ateliers Filmu Polskiego.

Autorem scenariusza tej komedii, noszącej do niedawna tytuł roboczy „Rewia na ekranie”, jest trójka znanych satyryków: Gozdawa, Stepien i Grodzienka. Sztabem zaś realizatorów tej komedii kierują reżyserzy: Jan Rybkowski — laureat nagrody państwowej i Jan Fettek oraz operator Adolf Forbert.

Z akcji zawartej w scenariuszu wynika, że popularnego „Dodka” Dymśa — także laureata państwowej nagrody — zadania kreowania aż ośmiu ról, ośmiu różnych typków, którzy hamują nasz marsz naprzód ku lepszemu, jasniejszemu przyszłości.

Jednym z tych, jak ich nazywa scenariusz — „zawadliwych” — jest bokser starej daty, emigracyjny sportowiec, gwiazdor. Pewny siebie, nonszalancki, otoczony wielbicielkami, rozdający na lewo i prawo autografy... Słowem — rodzaj tzw. „klubowej primadonny”. Trening? Po co mu trening? Mecz wygrywa — jego zdaniem — „talent i szczęście”. Ale do klubu napływa cenny narybek — młodzi, starannie trenujący, zapaleni adeptci pięściarstwa. „Primadonna”, nie obawia się, by któryś z tych młodych zagroził jej „laurem”. Los szychu je jej jednak przykrą niespodzianką. Oto przed meczem z jednym z ambitnych i rojujących najlepszych nadziei na przyszłość

młodych bokserów „gwiazdor” powiada do znajomych:

— Żal mi tego chłopaka, bo to naprawdę zdolna sztuka, ale coż...

I stało się akurat... odwrotnie. Nimb „gwiazdy” przysłał, jak bańka mydlana. Zwyciężył — ambicja, żelazna dyscyplina i wytrwały trening młodego boksera.

A teraz jeszcze kilka szczegółów o tym filmie, ale już nie związanych z tą parą mistrzów. Najpierw treść głównego wątku filmu. Oto z dużej fabryki obuwia na Dolnym Śląsku przyjeżdża do Warszawy delegatka, by załatwić sprawę przydziału dla świetlicy fabrycznej... pianina. W ciągu jednodniowego pobytu w stolicy napotyka ona na rozmaite przeszkody, ale wszystkie jej perypetie kończą się „szczęśliwie”, bo szybkim uzyskaniem przydziału pianina i... zbożem serca reportera telewizyjnej stacji warszawskiej. Tę bohaterkę przygód w pogoni za przydziałem fortepianu otwiera młoda aktorka z Torunia — Gizela Piotrowska, zaś jej partnera — aktor Teatru Współczesnego w Warszawie, Bohdan Niewiowski.

Mistrz Chychła wraz z nleodłącznym swym opiekunem — trenerem Sztamem, odwiedził przed parą dniami Łódzkie Ateliers. Tam przyjaźnie przywitał się i zawarł znajomość ze swym „groźnym” przeciwnikiem — Adolfem Dymśą, zapoznał się z reżyserami, dowiedział się szczegółów swojej, pierwszej w jego życiu roli filmowej. Podobno, jak zgodnie zresztą stwierdzają świadkowie owego pierwszego spotkania mistrzów, obaj oni zdradzają dużą tremę. Dymśa... przed Chychłą, ten zaś ostatni... przed kamerą filmową.

Z. Nowicki

GŁOSY i odgłosy

SMUTNA HISTORIA

W smutnej tej historii występują: Ubezpieczalnia Społeczna i chora pani. Chora pani stara się o wyjazd do sanatorium na leczenie. Uda się w końcu w dniu 12. 10. 51 r. na komisję lekarską, która obiecuje chorą zawiadomić o swojej decyzji w sprawie wyjazdu. Chora pani jest cierpliwa, czeka więc do lutego 1952 r., kiedy to dowiaduje się w Biurze Komisji Lekarskiej, że jej papiery wraz z wnioskiem o leczenie zostały przesłane w dniu 20 lutego do Obwodowego Oddziału Ubezpieczalni Społecznej na ulicę Łagiewnicką.

Tam jednak okazuje się, że wnioskowi nie ma. Bohaterka tej opowieści nie traci jednak w dalszym ciągu cierpliwości i krąży po Rejonowych i Obwodowych Oddziałach US, aby dowiedzieć się wreszcie, w której to biurokraczej szufladzie utknął ten nieszczęsny wniosek.

Wniosek jednak ulotnił się jak kamfora w drodze z Biura Komisji Lekarskiej do Obwodowego Oddziału na ul. Łagiewnicką, a pracownica tego właśnie Oddziału, ob. Milczarek stwierdziwszy kategorię choroby, że wnioskowi nie ma, dodała, że i tak jest on przedawniony i nieaktualny, że należy powtórnie dokonać wszelkich badań. Jednak choroba owej pani, jak zresztą i każda choroba, nie zamierza się bynajmniej dezaktualizować, a ponowne staranie się o wyjazd to przecież znów miesiące czekania, chodzenia, pisania. Razem z wnioskiem zaginęły także cały opis choroby, co jeszcze bardziej komplikuje powtórne starania.

P. S. Jesli sprawa ta interesuje Ubezpieczalnię, podajemy nazwisko i adres chorej: Anna Szymańska, Łódź, Rybna 14a.

PROŚBA DO MPK

Łodzianie mają prośbę do MPK, dotyczącą kursowania tramwajów. Czy nie można by na wszystkich, względnie na bardziej „uczęszczanych” przystankach zainstalować tablic informacyjnych o godzinach odjazdu pierwszych i ostatnich pociągów?

Mamy nadzieję, że MPK przychyli się do tej prośby i łodzianie nie będą już doremnie oczekiwać tramwaju we wczesnych godzinach rannych czy też późno wieczorem.

E. Łuczyński

DZIWNY BAR

Dziwny jest bar mleczny w hali targowej przy pl. Niepodległości i dziwnie w nim dzieją się rzeczy. Dostać tam można tylko mleko, a co gorsze, jest ono albo przypalone, albo też w ogóle nieprzetworzone, a co za tym idzie — w obu wypadkach nie nadające się do konsumpcji.

Mieszkańcy tej dzielnicy proszą bardzo Okręgowe Przedsiębiorstwo Detalu i Barów Mlecznych o zainteresowanie się tym dziwnym barem.

D. N.

Echo GŁOSÓW

W związku z naszym artykułem Centralny Zarząd Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego przysłał nam wyjaśnienie, dotyczące sprzedaży jaj matych. Rozwiązanie sprawy ich sprzedaży jest w trakcie śledztwa, do czasu wprowadzenia w życie nowego zarządzenia obowiązujące sprzedaż jaj w tej liczbie i miarę na sztuki.

Nowe podręczniki

W bieżącym roku szkolnym 1952-53 młodzież szkolna otrzyma około 25 milionów podręczników. Na zdjęciu: pracownicy jednej z księgarni „Domu Książki” układają nowy transport książek. CAF — fot. Szperko

Pracownicy poszukiwani

4 tokarzy metalowych i 2 ślusarzy ze znajomością rysunków technicznych zatrudnia natychmiast Łódzkie Zakłady Wytwarzające Aparatury Elektrycznej Pl. Komuny Paryskiej 6. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Kadr.

Księgowego (w), planistę i technika do działu norm zatrudni natychmiast Biuro Projekt. Zakładów Włókienniczych Łódź, ul. Sienkiewicza 47. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Wydział Personalny 2155-K

Wykwalifikowanych kierowników i kierowniczk do sklepów spożywczych zatrudni od zaraz PSS-Wschód ul. Piotrkowska 29. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny od godz. 8-ej do 16-ej.

16 kobiet do straży przemysłowej, przadki, pomoc przadki, nakładaczki, smarowników, pracowników gospodarczych i pracowników do straży p-pożarowej zatrudnia natychmiast Zakłady Przem. Bawełnianego im. St. Dubois. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny ul. Sienkiewicza 82-84 w godz. od 7 do 15. 2152-K

Ogłoszenia drobne

LEKARZE

Dr PIETRASZKIEWICZ choroby uszu, nosa, gardła powrócił, Sienkiewicza 73 (10513-G)

Dr WOJNO specjalista chorób skórnych, wenerycznych — zaburzenia płciowe. Nowotki 7 front 10-11, 16-18. (11112-G)

Dr RÓŻYCKI specjalista akuszerka, choroby kobiece, niepłodność przyjmuje 4-6 Piotrkowska 33 (11112-G)

Dr REICHER specjalista wenerologiczny, skórny, płciowy (zaburzenia) Piotrkowska 14, czwartą — siódmą. (11016-G)

Dr KUDREWICZ specjalista wenerologiczny, skórny, 8-9.30, 3-5, Piotrkowska nr 106. (10905-G)

Dr SIENKO specjalista skórno — wenerologiczny 4-6 Kilińskiego 132. (11076-G)

Dr PIWICKI wewnętrzne płuca, serce 3-7 Piotrkowska 35. (11129-G)

Dr LASZCZAK choroby skórne, wenerologiczne 7.30-9.17-19.30 Włocławskiego 28. (11172-G)

KUPNO-SPRZEDAŻ BLASKI do budowy sprężarki Łódź, Zamenhofa 17.

FORTEPIAN

w dobrym stanie sprzedam tanio byle zaraz tel. 120-91.

SPRZEDAM radio 6-lampowe „AEG”, walizę skózaną — Piotrkowska 139 m. 2a III p. Kotecki Feliks w godz. 17-20.

TYŁKO od właściciela kupię dom — wille — parcelę — gospodarstwo. Gotówka natychmiast. Zgłoszenia Prasa Kraków, Rynek 46 nr 19572.

SPRZEDAM parciele załozoną 5000 metrów w Głownie — leśniku, Podkowie Leśna k/W-wy Lotnicza 3 Jacynczyk.

KUPIĘ skrzynkę do nieci oraz krosno drewniane szerokie. Oferty „13458” Biuro Ogłoszeń Poznańskich 38 Warszawa.

SZAFĘ garderobę orzech (fornier) kupię. Tel. 132-01. (11234-G)

SPRZEDAM motocykl — marki „Willers” 100, 1-go Maja 20 m. 2 godz. 19-21

SPRZEDAM dwa place pod budowę w Duszynie Leśnej. Pośrednicy wykluczeni. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Tuszyń-Las”. (11224-G)

ROWER damski sprzedam. Jaracza 3-5 front II piętro. (11220-G)

SAMOCHOŁ ciężarowy „Chewrolet” trzytonowy, stan bardzo dobry na chodzie sprzedam. Władomostwo Łódź, ul. Lutomierska 11 Henryk Wdzycki tel. 136-40.

ZAOFIAR PRACY

POTRZEBNA gospośka do dziecka. Warunki dobre. Pożądane referencje. — Wschodnia 30 zegarmistrz

POTRZEBNA panienka do kwiaciarni na posyłki. Władomostwo Zielona 3 Kwiaciarnia. (11263-G)

ŚLUSARZ precyzyjny potrzebny. Słusarnia, Nawrot 34 poprz. oficyjna.

POTRZEBNA pomoc domowa. Zgłoszenia od 15.30 Południowa 23 Szczepańska. (11212-G)

LOKALE

ZAMIEŃ dozorstwo pokój z kuchnią na pokój kuchnia. Władomostwo Nawrot 92. (11270-G)

DWAJ studenci IV medycyny poszukują niekrepującego pomieszczenia. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Spokojni”. (11241-G)

ZAMIEŃ 2 pokoje z kuchnią, wygodny na pokój, kuchnia z wygodami i oddzielną pokój. 22 Lipca 7 front Fertkiewicz.

ABSOLWENT uniwersytetu, pracujący poszukuje pomieszczenia możliwie niekrepującego. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Karol”. (11241-G)

ZAMIEŃ 3 pokoje, komfortowe Wrocław na pokój z kuchnią Łódź. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Łódź”

ZAMIEŃ pokój z kuchnią z wygodami śródmieście na dwa lub pokój z kuchnią z wygodami i piętro z balkonem (3 komnaty). Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Zamienie”. (11275-G)

SAMOTNA urzędniczka poszukuje pomieszczenia sublokatorskiego. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „11244”

ZAMIEŃ pokój na pokój z kuchnią lub 2 pokoje. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Ciesław” (11208-G)

ZAMIEŃ pokój sXs na pokój, kuchnia lub jeden duży. Władomostwo Łódź, ul. Rybicka, Przedziałana 28. (11207-G)

ZAMIEŃ pokój, kuchnia na takie samo lub jedno duże. Dzielna obojętna. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Gdańska” (11259-G)

MAŁŻENSTWO bezdzietne poszukuje pomieszczenia sublokatorskiego. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 pod „Małżeństwo” (11149-G)

POSZUKUJE niekrepującego pomieszczenia. Zgłoszenia telefoniczne 271-91

ZAMIEŃ trzy pokoje z kuchnią w centrum na dwa lub jeden duży z kuchnią, również w centrum. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 „Zofia” (11191-G)

POSZUKUJE niekrepującego pomieszczenia. Zgłoszenia telefoniczne 271-91

NAUKA I WYCHOW.

STENOGRAFIA biurowa, maszynopisanie, kursy sekretarskie, zapisy: Kursy Stenograficzne Stenografów-Maszynistów, Kilińskiego 50 Piotrkowska 93. (10952-G)

KURSY kroju, szycia, modelowania Instytutu Przemysłowego-Rzemieślniczego zapisy: Stalina 7, 11-16, Piotrkowska 69, 10-12, 15-18, Włocławskiego 27, 16-19, Napiórskiego 12b 8-10, 13-20.

ZAPISY na kursy administracyjno — gospodarcze księgowości, maszynopisanie i języków obcych — przyjmują Ośrodek Politechniczny Kursów — IPR Łódź, Andrzejka 74, tel. 217-19. (2116-K)

URUCHAMIAM Wyższe Kursy Rachunkowości, na których wykładane będą podstawowe wiadomości z księgowości, nowe ramowe plany kont oraz nowa technika księgowości. Informacji udziela i zapisy przyjmują sekretariat, Żeromskiego 74-76, godz. 16-20. (11128-G)

KURSY kresleń budowlanych, maszynowych, instalacji budowlanych, rysunku stolarki budowlanej i meblowej IPR Stalina 7, zapisy 9-16. (2158-K)

KURSY asystentów budowlanych, pomocników projektantów budowy maszyn, kalkulatorów budowlanych IPR Stalina 7, 9-16. (2158-K)

KOZNA

SAMODZIAŁY wełniane ubraniowe, płaszczowe i sukienkowe wykonuje z powierzonych przędzy zakład w Radomsku, Pirmowicza 7. (11102-G)

ODŚWIEŻALNIA, farbiarnia butów zamkowych, skórzanych oraz galanterii. Piotrkowska 9, w podwórzu. (10970-G)

ZGUBIŁ

ZAGINĄŁ 22 lipca na Zdnowiu piesek czarny z białą krawatką, białymi łapkami. Znalazcę proszę o odprowadzenie za wynagrodzeniem Jaracza 8 Magorański. (11126-G)

DZIA 16 sierpnia 1952 r. zaginęła w Łódzkiej Zakładach Wytwarzających Wyrobów Rymarskich w Łodzi plecak — faksimila podpisu dyrektora Jana Wojtaczewskiego. Unieważnia się dokumenty zaopatrzone takim podpisem.

ZGUBIONO wełniową fabryczną szarfę dwójką Antoniewska 38a.

ZGUBIONO legitymację, tramwajową Marię Dulemba Smocza 13. (11187-G)

ZGUBIONO legitymację. Ubezpieczalnia Społeczna, Ligi Kobiet, wełniową fabryczną, pokwitowanie dotychczas. podatków od nieruchomości Helena Chaberska Kwarowa 60.

ZGUBIONO odcinek zameldowania, pokwitowanie na złożone dokumenty Edward Łojbo.

ZGUBIONO wełniową fabryczną szarfę Irena Zielińska Przedziałana 38 m. 16

ZGUBIONO kartę meldunkową, świadectwo szkolne, legitymację. Zw. Zaw., pokwitowanie na złożone dokumenty na nazwisko Józefa Stepien zam. Korynary pow. Radomsko.

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. Janina Świątkowska 22 Lipca 34-1.

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. Nazwisko Aleksandra Paprocka Lubelska 12

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. Zdzisław Aleksandrowicz Łódź — Zdrowie ul. Syrokomil 21

SKRADZIONO świadectwo dojrzałości i metrykę urodzenia na nazwisko Tatiana Kocyk Piotrkowska 134. (10908-G)

W TRAMWAJU nr 5 zostawiono teczkę skózaną z dokumentami, zaświadczenie lekarskie, legitymację i TPPR, pokwitowanie na złożone dokumenty oraz wczesne pismo. Nazwisko Zdzisław Aleksandrowicz Łódź — Zdrowie ul. Syrokomil 21

PRZYBAKAŁ się pies wilk maści szarej do odebrania Profesorska 13 m. 9

ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Zofia Majchrowska Piotrkowska 109-19. (11102-G)

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. nr 153389. Nazwisko Kazimierz Klimczak, Lutomierska 21. (11206-G)

ZGUBIONO odcinek zameldowania Edwarda Nilińskiego 34. (11201-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową nazwisko Tadeusz Michalski, Nowotki 4. (11202-G)

ZGUBIONO wełniową fabryczną szarfę nazwisko Maria Karwalska, Kilińskiego 125. (11204-G)

ZGUBIONO bony mlecznicze wydane przez ZPDZ im. M. Konopnickiej. Nazwisko Franciszek Kwiatkowski, Włocławskiego 28-23.

SKRADZIONO legitymację. Ubezpieczalnia Społeczna, Ligi Kobiet, wełniową fabryczną, pokwitowanie dotychczas. podatków od nieruchomości Helena Chaberska Kwarowa 60.

ZGUBIONO odcinek zameldowania, pokwitowanie na złożone dokumenty Jerzy Kuligowski, Ogrodowa 28 m. 11. (11223-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i wełniową fabryczną na nazwisko Bronisław Owczarek, Filarecka 12. (11227-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Jerzy Kuligowski, Ogrodowa 28 m. 11. (11223-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i wełniową fabryczną na nazwisko Bronisław Owczarek, Filarecka 12. (11227-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Stanisław Golebiowski, Mostowa 41 m. 1.

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO 2 karty meldunkowe Józef Działowski, Cecylia Działowska Hutera 49.

ZGUBIONO zlecenie lekarskie do protezowania dentystycznej na nazwisko Rozalia Kopczyńska Zapolskiej 45a. (11132-G)

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. wyd. przez PRN w Łęczycu nr 263. Nazwisko Irena Sobocka.

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez gm. Pławno. Janina Podawacz, Pławno.

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. na nazwisko Tekla Bąk. (11210-G)

ZGUBIONO legitymację. Ubezpieczalnia Społeczna, na nazwisko Anna Sabela, Świerczewskiego 48. (11213-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową Franciszek Owczarek, Nowotki 15 m. 22

SKRADZIONO kartę meldunkową, legitymację. Zw. Zaw. Nazwisko Kazimierz Stencki Kolumna, 1 Maja 1.

ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Zdzisław Kozłowski, Świerczewskiego 69. (11215-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Janina Jurdziak zam. Świerczewskiego 27. (11217-G)

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. nr 9771 na nazwisko Sabina Krajewska zam. Łódź, Opoczyńska 3b.

ZGUBIONO legitymację. Zw. Zaw. nr 4237 Irena Zarozna. (11221-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową nazwisko Janina Czekala Łódź, Szczytowa 1a. (11243-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Jerzy Kuligowski, Ogrodowa 28 m. 11. (11223-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i wełniową fabryczną na nazwisko Bronisław Owczarek, Filarecka 12. (11227-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Stanisław Golebiowski, Mostowa 41 m. 1.

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

ZGUBIONO kartę meldunkową i pokwitowanie na złożone dokumenty, zaświadczenie pracy Władysław Bartłak, Krucza 18. (11226-G)

Redaguje KOLEGIUM REDAKCYJNE

DZIENNIK ŁÓDZKI nr 200 (2516)

Olimpijczycy startowali w Sztokholmie

W międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych rozegranych w Sztokholmie z udziałem olimpijczyków uzyskano m. in. następujące wyniki:

800 m. Boysen (Norwegia) — 1:48,3, 1500 m. Eriksson (Szwecja) — 2:48,2, kula i dysk — O'Brien (USA) — 10,58 i 50,81.

Koszykarze polscy opuścili Chiny

Jak donosi agencja Nowych Chin, ekipa koszykarzy polskich udała się w poniedziałek samolotem w drogę powrotną do kraju.

Podczas pobytu w Chinach koszykarki i koszykarze polscy odwiedzili Pekin, Szanghaj, Tientsin i Mukden. Na meczach, rozegranych przez ekipę polską, obecnych było przeszło 100 tysięcy widzów.

SPORT

Nie pomogła ucieczka! Drażkowski (CWKS) pierwszy w Gdańsku

(Red. M. Wydra telefonuje)

Niewesołe mieli kolarze perspektywy w Olsztynie. Zachmurzone niebo raz po raz pozbywało się balastu w postaci deszczu, a tu trzeba przejechać dalszych 190 km. No ale cóż — trzeba było wreszcie sięgnąć na rowery i na znak startera rozpocząć zmagania z przestrzenią. Olsztyński rynek zapełnił się publicznością, która serdecznie żegnała kolarzy. Szczególnie faworyzowany był Wrzesiński, triumfator pierwszego etapu i ulubieniec Olsztyna, który wystartował w żółtej koszulce lidera.

72 KOLARZY RUSZYŁO DO GDAŃSKA

Drugi etap był ciekawszy od pierwszego, złożyło się na to wiele elementów — więk-

sze tempo, ostrzejsza rywalizacja, piękna trasa (mimo deszczu) i żywiołowy entuzjazm wielu tysięcy widzów na trasie. Tempo, dość ostre od pierwszych kilometrów. Wielu przedwczorajszych maruderów trzymało się dzielnie czołówki, która jechała w składzie około 40 kolarzy. Pierwsi pechowcy to kolarze AZS-u, zdecydowanie słabsi od pozostałych, oraz Budowlanych i Ogniwa. Szczególnie ci ostatni mieli pecha. Mezydło, Bugalski i Przedabski padli wspólnie z 8 innymi kolarzami ofiarą kraszy, w której utracili nie tylko rowery (połamane i pokrzywione), ale cenne minuty, których już rzecz prosta nie mogli odrobić.

Po kolei odpadają słabsi,

których po przejechaniu 70 km naliczyliśmy już 36, między nimi Cuch (CWKS) Wilczewski (Unia), Jarząbek (CWKS). Nielicznych na szczycie defektów nie uniknęli Wrzesiński i Nowoczek (guma), tylko, że Wrzesińskiemu oddał kolega klubowy Szczerbowski, a Nowoczek pozostał sam na trasie.

LEJE JAK Z CEBRA

W miejscowości Suchowo „nadziewa...“ się na fantastyczną... ulewę... leje jak z cebra, deszcz nie ma dla nikogo względów, najmniej zaś dla kolarzy. Ale to nic. Przeciwnie wykorzystują to Wójcik, Chwiendacz i Świercz z Włókniarza i... uciekają, mają już 200, 500, 800 m. przewagi, a czołowa grupa nie goni ich wcale. Nie próbuje tego ani Wrzesiński, ani Klubiński, ani Hadasik, a ci kręcą coraz szybciej i na półmroku i jeszcze na lotnym finiszu w Elblągu mają 3,5 min. przewagi.

Za nimi trwa zacięta walka. Odpadł z niej Nowoczek po złapaniu gumy, Sałyga, Ulik. W tyle pozostał Klubiński, który po defekcie zmienił rower, ale stracił cenne minuty.

LIKWIDACJA UCIECZKI

32 km przed Gdańskiem uciekinierzy, z których ubył w międzyczasie słabszy Świercz, zostali złapani. Wchłonęła ich grupa, w której znajdowali się wszyscy ewentualni zwycięzcy etapu. Okazało się, że Wrzesińskiego, Wyglendę i Waliszewskiego nie stać było na utrzymanie tempa, narzuconego przez Hadasika, Drażkowskiego, Zdunka, Czyżę, Kapiakę, Wójcikę, Chwiendacza, Liszkiewicza. Pozostali w tyle i przyjechali dopiero 2 min. za zwycięzcą. Nie wytrzymali tego tempa również Gabrych i Jarzyna z Włókniarza, Królak, Mich i Wandor.

Czołówka ukształtowała się więc z 11 zawodników, którzy pilnując się wzajemnie w niezmiennym składzie wpadają na ulice Gdańska. Drażkowski przebrnął najszybciej przez zaspane żużle błotko i wyprzedził Hadasika o sekundę.

Drażkowski objął prowadzenie w wyścigu i pojechał dziś do Bydgoszczy w żółtej koszulce lidera. Hadasik swoją dzielną postawą wyrobił sobie drugą pozycję.

- 1) Drażkowski CWKS I 5,16,45
- 2) Hadasik CWKS II 5,16,51
- 3) Zdunek Włókniarz 5,16,52
- 4) Czyż Kolarz 5,16,53
- 5) Kapiak CWKS I 5,16,56
- 6) Wójcik CWKS I 5,16,58
- 7) Liszkiewicz Gwardia 5,17,04

Zb. Skibicki

Start do I etapu dookoła Polski

Zawodnicy wystartowali do wyścigu dookoła Polski. Na zdjęciu widzimy kolarzy na starcie ostrym w Warszawie przed FSO na Żeraniu.

200% Koła Budowlanych

Swą wędrowkę po kołach sportowych łódzkich zakładów pracy rozpoczęliśmy kilka dni temu.

Na „pierwszy ogień“ poszło ZBI oddz. 9 w Łodzi przy ul. Zeromskiego 55. Krytyka braków i nie docięgnięć odniosła skutek i jak stwierdziliśmy działacze sportowi zakładów wreszcie zabrali się do pracy.

Druga wizyta była znacznie pomysłniejsza, mimo, że odwiedziliśmy ponownie koło „Budowlanych“, gdzie ze względu na specyfikę pracy robotników budowlanych, trudno jest z organizacją koła.

A jednak koło sportowe przy Zarządzie Przedsiębiorstw Przem. Bud. i Łódzkim Przedsiębiorstwie Remontowo-Bud. przy ul. Piotrkowskiej 171 — pracuje, i to pracuje solidnie, mogąc się poszczycić wieloma sukcesami w umasowieniu sportu wśród robotników.

Koło powstało w 1949 r. Po roku pracy pierwszy zapal minal, organizację zakładową zapomniał o sporcie, wybrano mało energiczny zarząd. Lecz w r. 1951 sami robotnicy zaczęli domagać się zorganizowania zawodów sportowych. Chcieli grać w piłkę, biegać i zdobywać SPO. Zmieniono zarząd i... robota poszła właścicielom torami, a na osiągnięcia nie trzeba było długo czekać.

— Czym możemy się pochwalić? — przewodniczący koła ob. Romaszewicz jest nieco zażenowany.

— Najważniejsze jest chyba to, że w dostateczny sposób rozumieliśmy zadanie, koła sportowego w zakładzie pracy, to znaczy, że od początku zwróciliśmy największą uwagę na masowe wychowanie fizyczne, na zdobywanie norm SPO. Nasza stała praca, prowadzona przy udziale i pomocy organizacji partyjnej, rady zakładowej i częściowo ZMP, dała spodziewane wyniki. W r. 1951 nasz limit SPO wynosił 30 odznak. Plan wykonaliśmy w przeszło 200 proc. bo zdobyliśmy 75 odznak. W tym roku mamy zdobyć 27 odznak SPO, ale plan ten na pewno przekroczymy.

W kole zrzeszonych jest 160 sportowców, w tym 55 kobiet. Czynną są sekcje piłki nożnej, pływacka, ping-pongowa, lekkoatle-

tyczna i inne. Koło ze składów członków zakupiło sprzęt piłkarski. Zorganizowano sekcję piłkarską trampkarzy, która w liczbie 20 młodych chłopców prowadzi zaprawę pod okiem trenerów. Są to przeważnie dzieci pracowników przedsiębiorstwa. Koło rozegrało poza tym wiele spotkań towarzyskich. Pomagała wybitnie w pracy koła Rada Okręgowa ZS Budowlani. Instruktor tego zrzeszenia „ob. Węgrzyn“ często sama organizowała masowe imprezy sportowe, często też odwiedza koło, udzielając pomocy i wskazówek w dalszej pracy.

A. Bogdanowicz

Tabela wygranych

I KRAJOWEJ LOTERII PIENIĘŻNEJ I DZIEŃ CIĄGNIENIA IV RZUTU

Wygrane po 20.000 zł padły na nr nr 54515 67434 101206 110938

Wygrane po 10.000 zł padły na nr nr 10490 27414 70196 134741 139650

Wygrane po 5.000 zł padły na nr nr 24546 73369 82649 91404 103751 107977 118219 141150

Wygrane po 2.000 zł padły na nr nr 16600 27308 29350 31573 30947 37720 44527 46778 54407 58067 59359 70177 91295 94651 97805 99733 111428 114552 117941 118044 119615 126502 127182 127394 141741 149950

Wygrane po 1.000 zł padły na nr nr 6763 8790 15581 15943 18318 18586 20023 22561 26349 28437 28712 35567 35623 36766 37544 43184 43391 44339 52822 54383 55744 58287 59025 59516 61971 68943 70761 71476 72652 74776 73316 76556 78483 80639 92327 94770 97988 93207 92251 96075 102102 103400 106787 107172 109100 109704 111829 113903 114154 117577 118285 119327 120069 120805 132123 132181 126938 127583 130636 135211 135222 136227 137556 137921 141056 141291 143705 145623 145834 146288 147682 147839 148904

Wygrane po 400 zł padły na nr nr 451 4143 7589 7968 9697 9709 9839 11525 14585 14827 18504 17182 17726 20226 22334 23387 27870 27582 27954 30046 30749 31961 32913 37779 37836 38774 42318 42397 42449 43655 44570 44589 43963 46585 49738 52680 53188 53749 54951 55419 56198 57046 58203 58928 60958 61881 62581 63230 64208 64514 73331 76057 71966 74574 74823 75720 76538 77332 79905 81408 82701 82914 83731 85021 86721 87201 90177 90399 93207 92251 96075 102102 103400 106787 107172 109100 109704 111829 113903 114154 117577 118285 119327 120069 120805 132123 132181 126938 127583 130636 135211 135222 136227 137556 137921 141056 141291 143705 145623 145834 146288 147682 147839 148904

Ciężki mecz Włókniarza (Łódź) z Gwardią (Kraków)

Pierwsza runda rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo I Ligi pozwala już w pewnej mierze zorientować się w formie poszczególnych drużyn, za wyjątkiem krakowskiej Gwardii, która pauzowała, oraz CWKS-u.

Wojskowi nie są jeszcze w pełni formy, a ich atak nie nabiera odpowiedniej szybkości i strzelności. A właśnie w tej dziedzinie czeka tę drużynę wyjazd do Górnika Radlin. Pamiętamy wszyscy z lat ubiegłych, że boisko radlińskie jest niezbyt gościnne w tym znaczeniu, iż trudno na nim wygrać gościom, a bodaj w jednym roku rozgrywek nikt nie dokonał tej sztuki, by z Radlina wywieźć dwa punkty tzn. — zwyciężyć. Skłonni jesteśmy zaryzykować twierdzenie, że i tym razem na Śląsku wygra Górnicy, choć sukces ten nie powinien im przyjść łatwo.

Zarówno Ogniwo (Bytom) jak i OWKS (Kraków) rozpoczęli rozgrywki wynikami remisowymi, a rewalacyjny zespół krakowski w rozgrywkach o puchar Złoty nie potrafił w ostatnich meczach (towarzyskich) powtórzyć swych sukcesów z rozgrywek wiosennych. Typujemy remis, choć własny teren przemawia za tym, że nikt zwycięstwo może odnieść drużyna z Bytomia.

Niestety nie w optymistycznych nastrojach jechać będą autokarem do grodu podwawelskiego na mecz z tamtejszą Gwardią.

szą Gwardią piłkarze łódzkie. Zmontowano wprawdzie dobre formacje defensywne łódzian, jednak w napadzie jest w tej chwili jeden wartościowy zawodnik — Pawlikowski. Zapewne w Krakowie już w pierwszej połowie wystawiony będzie na skrzydło Hogendorf, ale i ta koncepcja nie rozwiązuje zagadnienia wobec słabej formy pozostałej trójki napastników łódzkich. Nie można wymagać aby blok ofensywny Włókniarza ze Szczyrzką na czele przez pełne 90 minut bez chwili

Pierwszy mecz piłkarzy Chin Ludowych

Rozegrany na stadionie Gwardii w Krakowie międzynarodowy mecz piłkarski Kraków — Pekin zakończył się zwycięstwem drużyny Krakowa 7:1 (6:0).

Drużyna krakowska przewyższała przeciwnika wyszkoleniem, technicznym oraz lepszą taktyką. Chińczycy dopiero po przerwie nawiązali równorzędą grę i w tym okresie gościłi często pod bramką Jurowicza, zdobywając honorową bramkę ze strzału Dzen-De-Jao.

Najlepszymi w drużynie Pekinu byli: lewy obrońca Van-Li-Bin, oraz zdobywca honorowej bramki Dzen-De-Jao. W drużynie krakowskiej wyróżnili się Gilmas, Szczeruk, Mordarski i Kohut.

Nikt o nich nie wiedział, tylko garbaty Warcynka. Raz i drugi bowiem spostrzegł, że z okna sypialni burmistrzanki prawie że spływa dziewczęca postać w biele, że bieży przez ogród do gloriety, że z drugiej strony zmierza do niej ten czarny przybysz italski, że księżyc świeci, a wszędzie jest cisza. Poprzez gaszcza bluszczy wypływa tylko namienny szept i westchnienia.

Warcynka zastanawiał się, czy powiedzieć burmistrzowi, czy nie powiedzieć! Nie powie!... Lepiej udawać, że się niczego nie widzi. A czasem widział burmistrzankę Gryzeldę błądzącą podczas księżycy po ogrodzie. Orzekł przeto w swym prostym sercu, że tu jakaś nieczysta sprawa i że kto wie, czy burmistrzanka Gryzelda nie jest lunarną dziewczyną. Lepiej, jeżeli nic nie będzie widział i zbył!

I nie widział.

Widział tylko, że przed ratuszowymi dwierzami powstają powoli jakieś okrutne poczwary z kamienia, że za dnia siedzi nad nimi Ferdinando i kuje dźwiękiem, ludzie otaczają go wielkim kołem, dziwią się ogromnie cudaczynym stworom, wyrażając za sprawą owego dźwięku z nieforemnych brył kamienia, w nocy zaś czują one poczwary z rozdzianymi pyskami i gotowe skoczyć Warcyndzie do gardła. Warcynka wiedział, że to kamienie cudaki, lecz wolał je omijać wielkim kołem. Diabeł bowiem nie śpi i diabeł wie, co z takiej poczwary może wyleźć!... Jakaś zmore, lub inne zło pokuszył!...

Ferdinando kuł i rzeźbił swoje gryfony, burmistrzanka Gryzelda zaś powoli mizerniała. Nikt nie wiedział, co się dziewczynie stało. Ojciec frasował się jej zdrowiem i nie mógł się dowiedzieć, co jej dolega, czemu tak mizernieje w oczach, zasięgnął rady starej Waleczki. Była to bowiem mądra niewiasta. Widać jednak, że nie wszystkie mądrości posiadała, bo zasumowała się ciężko i orzekła w końcu, że trzeba sprowadzić do jejmościńki Gryzeldki doktora. Ra-

dziłaby doktora Jonachiusa z Pszowa. Uczony to bowiem mąż i znający się na chorobach niewieścich.

Poszło więc pismo do Pszowa, a po jakimś czasie przyjechał doktor Jonachius na chudej szkapinie z przytroczonego do siodła dużym puzdrem, napełnionym rozlicznym ziołom.

Przywiózł więc ziele świętego Krzysztofa, które diabeł odpędza, przywiózł „Aconitum Nepalus“, żeby się spełniły dziewczęńskie myśli, potem „Anonis aestivalis“, które czarownice zwykły na miłość zadawać, i „Alchemilla vulgaris“, żeby kochanka przywrócić, a które trzeba zaszyć w sukienkę na prawym ramieniu i nosić przez pełnię księżycy, potem „Levisticum officinale“ do warkocza, żeby wzgardzoną miłość obudzić, i „Capsela bursa pastoris“, żeby grzeszne pragnienia uśmierzyć i „Licopodium oleatum“ na zło urok czarownicy skuteczne, i wiele jeszcze inszego zioła, powiązanego psią trawą w małątkie snopeczki.

Włożył to wszystko na stół, wsadził podrutowane okulary na nos i zażył tabaki. A potem wstał do alkowy burmistrzanki i długo w niej przebywał. Nikomu nie było wolno mu przeszkadzać. Ojciec stał pod dwierzami i szepotał pacierze w wielkim niepokoju.

Potem rektor Jonachius wyszedł z alkowy wielce zafrasowany i wszystkie wyłożone zioła zgarnął do puzdra, jako niepotrzebne.

— No i co?... I co?... — nanukał ojciec.

— Hm! — mruknął rektor Jonachius i rozłożył bezradnie dłonie.

— Co się stało? Mówcie!...

— Hm... — zaczął znowu doktor Jonachius. — Ktoś omamiał tanto dziewczę... Ktoś szpetnie omamiał Rytolech, kto taki. Nie chciała powiedzieć. Ale potem powiedziała!...

— Co wy mówicie? To ona!...

— O Chryste Panie!... Sodomą, Gomorą!... — wrzasnął i chciał wpaść do alkowy. Zatrzymał go jednak doktor Jonachius, powiadając, że spokoju trzeba dziewczęce, a nie ojcowskiego wrzasku, który już nic nie pomoże. Powinien był wrzeszczeć wtedy, gdy gwałcił ją do jego córki!...

— Jezusie, Maryjo! Ale kto? Powiedźcie, kto?...

— Powiedziała, że jakiś Tryton. Greckie to miano, więc tuszę, że może w malignie to rzekła. Bo drugie imię także jakieś cudzoziemskie!...

— Jakie? Jakie?...

— Ferdinando!...

— Zabij! Zabij! — wrzasnął burmistrz i pognął do ratusza.

Rozeszła się wieść po mieście o nieszczęściu, jakie przytrafiło się burmistrzance Gryzeldzie, o strasznym gniewie burmistrza Marceliusza Kurzejki, o tym, że Ferdinando wszystkiemu winien, że to porubca, niecyń uwodzień, że trzeba z nim na szubienicę!... Zresztą burmistrz Kurzejka wtrącił go do ciemnicy... Poza tym okazało się również, że wyrzeźbiony przez tamtego wszetecznego przybysza święty Jonasz nie jest wcale świętym Jonaszem, lecz jakimś diabelskim pomiotłem, które urok rzuciło na niewinną dziewczę, że zapomniała się do imentu i pozwoliła usidlić tajemnemu stodiabelnikowi. A jeśli to nie jest święty Jonasz, lecz diabelskie pomiotło, dobra rzecz będzie jeżeli się go wyrzuci z miasta. Tak jest!... Wyrzuci z miasta!...

(C. d. n.)